Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 16 (835)

18 – 22 квітня 2016 року

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

“Щиро дякую вам за службу. Ви – справжні герої”

2 стор.

Офіційно і без умов.
Єврокомісія запропонувала Україні безвізовий режим

3 стор.

113 польотів у небі Чорнобиля

4 стор.

Молодь стає до строю

2 стор.

24 години на добу – 7 днів на тиждень

Особовий склад 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго продовжує виконувати завдання з підтримання миру на Африканському континенті у форматі “24 години на добу – 7 днів на тиждень”.

Щоденно авіаційні відділи Місії планують польотні завдання для екіпажів Мі-8 та Мі-24. Насамперед, це авіаційний супровід, демонстрація сили, повітряна розвідка, перевезення пасажирів і вантажу тощо.

Також для підтримання льотних навичок в загоні проводяться планові навчально-тренувальні польоти. На сьогодні вже виконані дві льотні зміни вночі у простих метеоумовах.

Загалом з початку ротації екіпажі українських вертольотів здійснили 716 польотів із загальним нальотом понад 780 годин. Перевезено 2445 пасажирів та близько 144 тонн вантажу.

Одночасно з льотчиками загону на забезпечення польотів працює фактично весь особовий склад контингенту. Щотижнево на базі табору Бунія проводяться регламентні роботи авіаційної техніки, обслуговуються автомобілі, які підвозять екіпажі, підтримується зв'язок з Україною, виконуються роботи з вдосконалення інфраструктури таборів інше.

– Наша ротація триватиме майже рік, попри на інтенсивність завдань Місії, ми маємо зробити свій внесок у розбудову табору, – розповідає заступник командир 18-го овз з тилу підполковник Анатолій Зимницький. – Це покращення побутових умов, підтримання порядку, створення додаткових можливостей для занять спортом і відпочинку.

Анатолій Стельмах. Фото автора.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

2/3 працівників Апарату Міноборони шукатимуть роботу

Про це зазначив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час брифінгу 18 квітня.

"Зараз ми перевіряємо професійну придатність всіх, хто служить та працює в Апараті Міністерства оборони України, кожного. На першому етапі це – керівники. І я думаю, що після перевірки профпридатності далеко не всі залишаться на своїх місцях, й 2/3 будуть шукати собі роботу".

Він розповів, що згодом відбудеться перевірка й інших військовослужбовців та держслужбовців.

– Подивимося їх здобутки за рік, перевіримо професійну придатність. Після цього буде прийняте рішення щодо кількості департаментів, управлінь, визначено кількість тих, хто підлягає скороченню, й попрощатися з ними. У тому числі й через те, що вони не здатні швидко реагувати на ті загрози, які сьогодні існують, – зазначив Степан Полторак.

"Щиро дякую вам за службу. Ви – справжні герої"

Під час робочої поїздки до Харківської області Міністр оборони України Степан Полторак нагородив 11 учасників проведення антитерористичної операції на сході країни, які відбули на лікування та реабілітацію до Литви.

– Щиро дякую вам за службу. Не шкодуючи власного здоров'я, ви боронили нашу землю від ворога. Ви – справжні герої: мужні, відверті та щирі, – звернувся до нагороджених бійців генерал армії України Степан Полторак.

Четверо військовослужбовців Збройних Сил України були нагороджені відзнакою Міністерства оборони України – медаллю "За зразкову службу", ще семеро одержали відзнаку Міноборони – медаль "Знак пошани".

Молодь стає до строю

У містечку Озерне, на базі окремої авіаційної ескадрильї, відбуваються планові льотні зміни. Пілоти винищувачів вдосконалюють льотну майстерність на бойових літаках Су-27 та навчально-бойових Л-39. Знаково, що поряд із своїми старшими колегами льотну практику проходять курсанти Харківського університету Повітряних Сил ЗС України. Про це, детальніше, ми розповімо вже у наступному номері газети.

Сьогодні ж четвертокурсники поки що піднімаються в небо лише на літаках Л-39 та із заздрістю спостерігають, як їх старші колеги – випускники минулих років, виконують самостійні польоти на бойових винищувачах Су-27.

За словами командира ескадрильї, один із молодих пілотів отримав перший допуск до польотів та виконав перший самостійний політ на Су-27 у межах програми перенавчання та подальшого засвоєння цього типу літака.

Хоч польоти для озернянців і стали звичним процесом з бойової підготовки, такі дні, як самостійний виліт вчорашніх випускників ХУПСу, є справжнім святом. Адже щоразу до строю стає підготовлений пілот, готовий боронити країну від підступного агресора.

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора .

Міністри оборони України та Литви випробували комплексні тренажери пілотів

19 квітня під час перебування у Харкові керівники оборонних відомств України та Литовської Республіки відвідали Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

Генерал армії України Степан Полторак і Юозас Олєкас зустрілися з керівним складом видового вишу, ознайомилися з досягненнями навчальної та наукової діяльності університету, а також відвідали фотоекспозицію "Обличчя війни".

Під час огляду навчально-матеріальної бази міністри поспілкувалися з професорсько-викладацьким складом і курсантами.

Генерал армії України Степан Полторак і Юозас Олєкас особисто випробували комплексний тренажер пілота літака Л-39 та Мі-8МТВ.

Генерал армії України Віктор Муженко: "Рівень вмотивованості курсантів, їх прагнення здобувати знання, наслідувати приклад батьків вражають"

В рамках комплексної роботи з вивчення реального стану справ у військових частинах, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко перевірив в Полтавському гарнізоні підготовку кваліфікованих фахівців в 179-му навчальному центрі військ зв'язку. Тут за визначеними стандартами та програмами відбувається підготовка молодших спеціалістів.

Представники Генерального штабу Збройних Сил України акцентували увагу командування центру на ряд нагальних питань, пов'язаних із вдосконаленням системи підготовки та категоріями військовослужбовців, які залучаються до навчального процесу.

Зокрема, визначено конкретні завдання щодо уточнення навчальних планів, розширення штату інструкторів та запровадження додаткових програм підготовки за загальновійськовими дисциплінами.

Під час спілкування з курсантами Головнокомандувач Збройних Сил України відзначив рівень їхньої вмотивованості, прагнення здобувати знання та наслідувати приклад батьків, створюючи сучасні військові династії.

На полігоні, де проводяться навчальні збори з цьогорічними випускниками військових вишів, офіцери Генштабу спостерігали за ходом практичних занять з цією категорією військовослужбовців.

Згодом відбулась відверта розмова з молодими офіцерами, в ході якої обговорено ряд актуальних питань. В діалозі досягнуто спільного розуміння того, що система військової освіти потребує серйозного реформування в плані збільшення практичної складової навчання.

– Лейтенанти – майбутнє наших Збройних Сил, тому їх бачення, пропозиції та думки важливі для формування цілісної картини нашої перспективи, – на цьому наполягає генерал армії України Віктор Муженко.

Прес-служба Генерального штабу Збройних Сил України.

Контракт зі Збройними Силами України вже підписали 20 тисяч військовослужбовців

"Заходи, які були прийняті Урядом за дорученням Президента щодо збільшення грошового забезпечення контрактників у ЗС України, дали можливість підписати контракт із 20 тисячами військовослужбовців". Про це 18 квітня повідомив Степан Полторак.

– Ця цифра збільшується щодня. Ми плануємо щомісяця продовжувати залучати на контракт по 5 – 7 тисяч осіб. В минулому році чисельність особового складу, який призивався на службу за контрактом, у місяць складала 200-300 чоловік, – розповів Міністр оборони.

Разом із тим він заявив, що зараз на контракт приходять хлопці, які вже мають бойовий досвід, і таких близько 65-70%.

– На сьогодні ми вже звільнили в запас близько 30 тисяч мобілізованих "четвертої хвилі". Набрали на контракт близько 20 тисяч осіб, не проводячи чергової хвилі мобілізації. Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України визначив, якщо цього року й буде мобілізація, то це, ймовірно, буде одна хвиля. Але, звичайно, все залежатиме від ситуації на сході України, – розповів Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак.

Родинам українських героїв організовано відпочинок у Туреччині

21 квітня відправилися на відпочинок до Туреччини 150 членів родин військовослужбовців, які загинули під час проведення антитерористичної операції. Вони матимуть змогу протягом семи діб відпочити в курортній Анталії та відвідати історичні місця цієї країни.

Серед учасників туру – Ольга Карачевська з дітьми – вдова майора Станіслава Карачевського, який загинув від кулі російського окупанта в Криму у квітні 2014 року, а також батьки військового журналіста капітан-лейтенанта Дмитра Лабуткіна, який поклав життя на Дебальцевському плацдармі у лютому 2015 року.

Слід зазначити, що минулого року на відпочинку в Туреччині за аналогічною програмою побували 120 рідних та близьких українських героїв. Програму, яку організовано на запрошення Турецької Республіки, забезпечують офіцери Головного управління морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України та Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу ЗС України.

Прес-служба ГШ Збройних Сил України.

Офіційно і без умов. Єврокомісія запропонувала Україні безвізовий режим

У ЄС оголосили про подання законодавчої пропозиції щодо візової лібералізації для України. В документі, опублікованому на сайті Єврокомісії, не вказуються жодних додаткових умов щодо запровадження безвізового режиму між Україною та ЄС.

"У своєму шостому і останньому звіті (щодо виконання Україною Плану дій з візової лібералізації" – ред.) Єврокомісія дійшла висновку, що Україна досягла необхідного прогресу і здійснила всі необхідні реформи, щоб забезпечити ефективне і стійке досягнення інших показників. На підставі цієї оцінки та враховуючи результати постійного моніторингу, який здійснювався з моменту запуску діалогу щодо лібералізації візового режиму Україна-ЄС, Комісія підтвердила, що Україна виконала всі критерії для кожного з чотирьох блоків другої фази Плану дій з візової лібералізації.

Відповідно до процедур Євросоюзу, після цього пропозиція ЄК має пройти тривалу процедуру узгодження – і між країнами-членами Євросоюзу, і на рівні Європарламенту. Процедура підготовки та розгляду документа в Європарламенті забирає не менше місяця (зокрема, має бути призначений доповідач та відбуваються дебати в комітеті слухання). Після схвалення в ЄП він має бути затверджений Радою ЄС. Тож рішення набуде чинності лише влітку, орієнтовно – в липні.

Президент України Петро Порошенко від імені Українського народу подякував Європейській Комісії, Президенту Європейської Комісії та особисто Єврокомісару Йоганессу Гану за внесення Європейською Комісією на розгляд Ради ЄС та Європейського Парламенту законодавчої пропозиції про запровадження безвізового режиму для громадян України.

"Після Євромайдану, після Революції Гідності – це важливий крок назустріч європейським прагненням Українського народу", – сказав Президент та додав, що "це рішення Єврокомісії є визнанням європейськими партнерами проведених реформ в Україні".

Петро Порошенко підкреслив, що для нього особисто це був тривалий шлях важкої дипломатичної та внутрішньополітичної роботи.

– Пам'ятаю кожний крок на цьому шляху, кожне рішення, практично кожну літеру в безвізовому законодавстві. І, взагалі, ми виконали план, який містив у собі майже 140 умов, найголовніші з яких стосуються нової ефективної системи безпеки і боротьби з корупцією. Зокрема, все антикорупційне законодавство прийняте як одна з умов скасування віз, – підкреслив Глава держави.

Він наголосив, що на шляху до цього рішення ми здійснили реформи, які змінили країну. "ЄС високо оцінює і підтримує наші реформи", – сказав Президент.

Петро Порошенко подякував за спільну роботу над безвізовим режимом Верховній Раді, Уряду, дипломатам і громадянському суспільству. Він наголосив, що "Україна розглядає це рішення як потужний стимул до продовження реформ і розраховує на підтримку країн Європейського Союзу та європейських інституцій як щодо якнайшвидшого запровадження безвізового режиму, так і подальшої інтеграції України до ЄС".

Президент України висловив сподівання на швидке затвердження відповідної пропозиції Радою ЄС та Європарламентом та запровадження безвізового режиму між Україною та ЄС вже в другий половині цього року.

Глава держави впевнений, що вихід України з політичної кризи, створення нової проєвропейської парламентської коаліції та призначення нового Уряду відкривають нові можливості для прискорення реформ відповідно до зобов'язань України перед Міжнародним валютним фондом, у рамках Угоди про асоціацію з ЄС, включаючи поглиблену та всеохопну зону вільної торгівлі, для виконання Мінських угод та ефективної реалізації антикорупційної політики.

В свою чергу, Йоганесс Ган назвав досягнення України у законодавчих змінах щодо запровадження безвізового режиму з ЄС прекрасними прикладом чудової співпраці між Президентом, Урядом та Парламентом.

"Усі три інституції тісно співпрацювали разом, і це дало можливість досягнути гарного результату", – наголосив Єврокомісар та додав, що "така співпраця є абсолютно необхідною для успішного впровадження реформ".

Комісар ЄС привітав Україну із завершенням політичної кризи та запевнив у незмінній та послідовній підтримці нашої держави з боку Європейського Союзу на шляху демократичних та проєвропейських перетворень.

Історична стратегічна помилка Росії – те, що вона зробила в Україні

Російська Федерація припустилася історичної стратегічної помилки, розпочавши агресію проти України. Про це заявив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман в ефірі "24 каналу" 20 квітня.

"Українці довели, що ми є гордими, що ми не здамо позиції, і це є принципове питання. Я думаю, що найбільша стратегічна помилка Росії – це було те, що вона зробила в Україні. Це історична стратегічна помилка", – заявив Володимир Гройсман.

Відповідаючи на питання щодо майбутньої політики Уряду відносно Російської Федерації, Прем'єр-міністр зазначив, що Росія сама має визначити те, як вона хоче, щоб Україна будувала з нею взаємодію.

"З будь-яким сусідом можна вибудовувати нормальні стосунки, якщо він не агресор, якщо він не вбивця. Якщо твій сусід – вбивця, то про що може йти мова взагалі? Якщо твій сусід захопив частину твоєї території, твоєї держави, то, зрозуміло, що є дуже багато питань", – зазначив Глава Уряду.

Разом з тим Володимир Гройсман поінформував, що розмовляв з профільним Міністром енергетики та вугільної промисловості України Ігорем Насаликом, який запевнив, що Україна не закуповує у Російської Федерації ні газ, ні вугілля.

Делегація ВПС Азербайджану відвідала Україну

Україну з робочим візитом відвідала делегація Військово-повітряних сил Азербайджану на чолі із заступником Міністра оборони – командувачем ВПС генерал-лейтенантом Рамізом Тахіровим.

Метою відвідин стало обговорення можливих напрямів щодо поглиблення двостороннього військово-технічного співробітництва та можливостей виконання ремонту і модернізації вертольотів, авіаційних засобів ураження на українських підприємствах в інтересах Збройних сил Азербайджану.

Концерн "Укроборонпром" має тривалу історію взаємодії з азербайджанськими партнерами. Так, у 2013 року було розпочато обговорення щодо ремонту двигунів до літаків L-39 та їх подальшої модернізації, ремонту блоків та агрегатів до МіГ-29. А з 2014-го сфера інтересів азербайджанських військових в Україні поширилася і на можливість модернізації вертольотів Мі-8Т, що виконує АО "Мотор Січ". Також розглядалась можливість спільного виробництва крилатої ракети, розробкою та виготовленням якої займається ряд підприємств України на чолі з ДП "Державне київське конструкторське бюро "Луч", та погоджено план модернізації протирадіолокаційних ракет, що вже перебувають на озброєнні ЗС Азербайджану. Окремою важливою темою для представників азербайджанських ВПС стали засоби захисту літаків та вертольотів, а саме станції оптико-електронного протидії "Адрос" КТ-01, так звані "теплові ловушки", що довели свою ефективність в ході нещодавніх збройних конфліктів.

"У зв'язку з останніми подіями, керівництво країни прийняло рішення поглибити взаємодію з Україною в питаннях військово-технічного співробітництва, обмінятися досвідом ведення бойових дій в умовах сучасності та обговорити можливі стратегії реагування на терористичні та військові загрози сьогодення", – зазначив генерал-лейтенант Раміз Тахіров.

Голова української делегації командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Сергій Дроздов у відповідь запевнив, що Україна відкрита до діалогу та співробітництва у сфері військово-промислового комплексу, адже ситуація, що склалася за останні декілька років, потребує загальної координації дій між країнами-партнерами.

"Антоновців" відзначено премією Кабінету Міністрів України

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. №278-р "Про присудження Премії Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій" цією нагородою в 2016 році відзначені співробітники ДП "Антонов", учасники програми "Створення комплексного тренажера найвищого рівня для літака Ан-148 та його модифікацій (КТЛ-148/158, рівень D).

Тренажер є важливою складовою частиною підготовки льотного складу експлуатантів літаків "Ан". Його використання дозволяє повністю імітувати ситуації, які відбуваються в польоті, включаючи всі можливі відмови. Завдяки цьому вдається значно підвищити рівень безпеки польотів. Близько 700 пілотів пройшли навчання на КТЛ-148/158.

Премією Кабінету Міністрів України за 2016 рік відзначені такі співробітники ДП "Антонов":

– Кошицький Ярослав Іванович, заступник начальника Центру підготовки льотного складу;

– Крамар Богдан Дмитрович, провідний конструктор відділу тренажерів;

– Круц Олексій Панасович, начальник центру підготовки льотного складу, льотчик-випробувач 1 класу;

– Курганський Олексій Юрійович, начальник відділення експериментально-дослідницьких робіт;

– Лавренчук В'ячеслав Анатолійович, начальник цеху остаточного складання;

– Недашківський Анатолій Макарович, начальник сектору відділу "Систем керування польотів";

– Панич Валерій Павлович, заступник головного конструктора;

– Самойленко Віктор Федорович, провідний конструктор відділу фюзеляжу серійних літаків;

– Сосненко Олександр Миколайович, провідний інженер-програміст відділу тренажерів;

– Шехов Віктор Олександрович, провідний інженер-конструктор відділу тренажерів.

113 польотів у небі Чорнобиля

За свої 62 роки капітан у відставці Олексій Поліщук побачив чимало. Та головними, сповненими подій та звершень, стали у його житті 26 років, які назавжди пов'язали парубка з поліського села з армією. А точніше – з армійською авіацією, у якій бортовий технік вертольота Мі-24 прапорщик Поліщук свого часу провів 1655 годин у небі, двічі брав участь в Афганській війні, а також ліквідовував наслідки Чорнобильської катастрофи. Тієї самої, з моменту якої минуло ось уже довгих три десятиліття...

У Чорнобиль прапорщик Поліщук потрапив уже бувалим воїном та досвідченим авіаційним спеціалістом. Ще б пак, адже на той час за плечима Олексія Дмитровича було вже близько двох десятиліть загальної вислуги років, а також – участь у війні в Афганістані та бойова нагорода – медаль "За відвагу" на парадному однострої.

"Чорнобильське" відрядження прапорщика Олексія Поліщука тривало місяць, як і для всіх його товаришів по службі, вертолітників. "Його Чорнобиль" припав на серпень-вересень зловісного 1986 року – той період, коли основні опади з радіоактивними речовинами вже випали, а звірі-мутанти ще не народилися. Словом, тоді, коли ліквідатори отримували максимальну кількість рентгенів опромінення, готуючи тим самим для себе солідний фундамент для хвороб у подальшому житті.

Безпосередньо на Чорнобильській атомній електростанції та у 30-кілометровій зоні відчуження на той час працювали десятки тисяч військових та цивільних фахівців. Що стосується вертолітників, то вони виконували великий обсяг завдань із перевезення вантажів та вчених-радіологів, будівництва об'єкта "Укриття" над напівзруйнованим четвертим енергоблоком аварійної АЕС та встановлення на його дах роботів, заміру рівня радіації у ґрунті, воді та опадах, розпилення по шляхах, стадіонах та майданчиках суміші води з патокою, яка прибивала радіоактивну пилюку додолу, не даючи їй розповсюджуватися світом, тощо. "Працювали" екіпажі з різних вертолітних полків декількох військових округів. Та найбільше роботи, звичайно, випало на долю особового складу тих військових частин, які дислокувалися найближче до Чорнобиля. З вертолітних найближчим до місця техногенної катастрофи виявився 513-й окремий полк, що дислокувався на аеродромі Бердичів і більшість екіпажів якого на той час уже мала досвід Афганської війни.

Аби не ламати плани бойової підготовки, а також з огляду на те, що все ж на той час головним театром воєнних дій для вертолітників усе ж був не Чорнобиль, а Афганістан, вище командування прийняло рішення не використовувати цілі військові частини чи підрозділи: у зоні ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС працювали окремі екіпажі з різних військових частин, змінюючи одне одного за принципом ротації. Це слово було на той час ще не відомим для військових, проте сам принцип застосовувався вже давно й успішно. Екіпажі з Бердичева, Бродів, Калинова та багатьох інших аеродромів різних військових округів щомісяця змінювали одне одного, виконуючи завдання з приборкання "мирного атому" та ліквідації наслідків цього.

29 серпня 1986 року на зміну екіпажам командира вертолітної ескадрильї підполковника Олександра Годуна та командира ланки капітана Михайла Чіркова прибули екіпажі капітанів Юрія Корчака та Віктора Єдінова. У складі першого з них був і прапорщик Олексій Поліщук.

Що таке жити у військовому гарнізоні, знає достеменно чимало з наших читачів. Минуло 30 років, а обличчя вертолітників і досі в пам'яті автора цих рядків… Молодий офіцер і затятий нумізмат Юрій Корчак – батько однокласника, мешкав у сусідньому будинку, а решта членів екіпажу – сусіди, льотчик-оператор тоді ще старший лейтенант Сергій Расторгуєв, якому долею судилося після Чорнобиля пройти афганську війну й загинути в авіакатастрофі вже після неї, та тодішній прапорщик, а нині – капітан у відставці Олексій Поліщук, попереду в якого також був "ще один Афган", декілька років мирної служби та заслужений відпочинок…

Чорнобильська зона зустріла бердичівських вертолітників серпневою спекою, суцільною пилюкою й чималими дозами радіації. "Працювали" екіпажі з аеродрому Овруч, де на той час дислокувався авіаційний полк винищувачів-бомбардувальників. Районний центр на північному сході Житомирщини знаходився у безпосередній близькості до 3-кілометрової зони відчуження.

Тож "працювати" з цього аеродрому було набагато зручніше, ніж з полкового, у селі Романівка, що під Бердичевом.

Протягом місяця екіпаж вертольота хімічної розвідки Мі-24ХР виконував завдання як у самому Чорнобилі, у місті енергетиків Прип'ять, так і у 30-кілометровій зоні відчуження – над територією північних районів Київщини та Житомирщини. Також виконувалися польоти над Чернігівщиною та Гомельською областю Білорусі. Вертоліт здійснював посадки для забору проб ґрунту, води й опадів у таких населених пунктах, як Погонне, Борщівка, Усів, Красне, Хойники, Брагін, Ріпки, Теремці, а також у Рудому лісі, який відомий тим, що після вибуху атомного реактора на ЧАЕС дерева у ньому почервоніли, як й у атомограді – в Прип'яті.

Вертоліт Мі-24ХР являв собою спеціалізовану модифікацію ударного вертольота Мі-24. За прототип було взято бойовий вертоліт Мі-24Д(В), на який встановлювався комплекс радіохімічної розвідки. У вантажній кабіні вертольота знаходилася апаратура комплексу, а на крайніх пілонах крила розташовувалися "лапи" – пристрої для забору проб ґрунту. Ця модифікація вертольота отримала назву "виріб 243", або – Мі-24ХР. Коли машину було прийнято на озброєння, більшість вертолітних полків отримали по 1-2 вертольоти цієї модифікації.

Були ці машини задіяні й у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Екіпаж капітана Корчака прибув до Овруча наземним транспортом, де отримав від товаришів по службі "калинівський" борт із бортовим номером "60". На ньому протягом кінця серпня – вересня 1986 року вертолітники й виконували завдання у чорнобильській зоні.

Щодня – по 6 польотів. Після двох із половиною – трьох годин роботи у небі над Чорнобилем кожного разу бортовий технік отримував 3 літри спирту для обробки хімічної апаратури. Та все одно радіоактивне опромінення було настільки сильним, що двигуни, які "набирали" рентгенів більше за все, згодом у ТЕЧ бердичівського полку було знято й відправлено до сумнозвісного могильника "чорнобильської" техніки, у Розсоху. Скільки опромінення діставали прості смертні, екіпажі гвинтокрилів, можна лише здогадуватися – правди про це вони так ніколи і не дізналися…

– Залишені відселеними людьми міста й села на той час знаходилися в тому вигляді, в якому були кинуті господарями, – згадує ветеран. – Заходиш до хати – все там є: меблі, телевізори, холодильники, на подвір'ї – мотоцикли й велосипеди. Мародерства тоді ще не було, тож обстановка в будинках залишалася, як при хазяях...

А вулицями цих населених пунктів бігали стайки домашньої птиці та ще не здичавілої свійської худоби й чиїсь вчорашні домашні улюбленці. Побачивши всю цю зголоднілу живність, вертолітники намагалися щоразу перед вильотом набирати у їдальні відходи, які привозили й згодовували нещасним тваринам. Навіть помітили: звикнувши до своїх гвинтокрилих рятівників, тварини й птиця, почувши гуркіт вертолітних двигунів, збивалися у гурти, а потім їли – всі поруч: і коти, й собаки, й гуси з качками… Якось побачили вертолітники з повітря коней. Прив'язані своїм господарем, вони були кинуті напризволяще, схудли – шкіра й кістки. Сіли, відв'язали бідолашних і злетіли. За кілька днів знову побачили їх неподалік від того місця – вже бадьорих, ситих!

У кожному населеному пункті вертоліт виконував по 3-4 посадки для забору проб. На борту здебільшого знаходився лише екіпаж із трьох авіаторів, та нерідко з вертолітниками літали й інші спеціалісти – хіміки, радіологи тощо.

Чорнобильські флора й фауна просто вражали! Яблука – з людську голову розміром. Причому, у тому місці, де було суцвіття, дозиметр показував радіаційний фон, а сам плід – нормальний. Дивувалися й збираючи гриби: один гриб – радіоактивний, а поруч із ним інший – ні. Гриби були величезні! Ще б пак – адже їх ніхто й не збирав! Бувало, шляпка розміром із парадний кашкет!.. Не боячись наслідків, ловили й рибу. Хоча, звичайно, дозиметрами її все ж перевіряли.

– У Теремцях тоді був рибгосп, – продовжує розповідь Олексій Дмитрович. – Усе населення відселили, а на охороні цього рибного господарства залишилося дві жінки й один чоловік. Тож ми, коли були вільні від польотів, підкидали їм на господарство по пару каністр гасу, а вони нас пригощали рибою – мішками! Дозиметром перевірили – в зябрах радіацію показує, а решта риби ніби чиста! Я перед заміною щупака півтораметрового додому взяв – чи не цілий місяць його їли.

А якось натрапили вертолітники на покинуту пасіку. Мед буквально тече з переповнених вуликів. Заміряли – не "фонить". Набрали.

Так, тоді проблем із здоров'ям усі вони не відчували – напевно, час ще не настав. Та й молоді всі були, здорові – хіба ж в авіацію калік беруть?! Але, вочевидь, рентгенів "набрався" кожен із них добряче, адже, коли перед ротацією здавали індивідуальні накопичувачі, солдат-хімік за голову взявся:

– По яких смітниках ви вешталися, шановні?! Ви що?! Я такі показання вам записати не можу – мене або розстріляють, або посадять за це...

Так і записали у картках доз опромінення кожного – як і усім, по 10 рентгенів…

Ще років із 20 Олексій Дмитрович отих рентгенів не відчував. А після п'ятдесяти і ноги відмовляти почали, і цукровий діабет звідкись узявся… Ну, а те, що зуби всі давно повипадали, – то навіть не обговорюється… До 60 років ветеран став уже інвалідом 3-ї групи.

Виконавши у чорнобильському небі 113 польотів, кожен із членів екіпажу записав цим до своєї льотної книжки по 51 годині 45 хвилин нальоту й повернувся додому. У кожного з них попереду була ще Афганська війна. А старший прапорщик Олексій Поліщук прослужив до 1990 року, закрив свій п'ятнадцятий "календар" та з загальною вислугою в 26 років звільнився у запас за скороченням штатів.

Та не лише проблемами зі здоров'ям нагадав про себе ветерану Чорнобиль. Саме за свою смертельно небезпечну роботу в небі Чоронобиля вже у відставці він отримав чергове військове звання "лейтенант", ставши вже на пенсії офіцером, а згодом – і зірки старшого лейтенанта. Капітаном у відставці, щоправда, Олексій Дмитрович став уже не як чорнобилець, а як афганець, до 25-ї річниці виведення радянських військ із Афганістану. До 25-ї ж річниці аварії на Чорнобильській АЕС ветеран отримав почесну нагороду – відзнаку "Чорнобиль 25 років пам'яті". Цей чорнобильський хрест додався до інших – бойових та ювілейних нагород на парадному синьому кітелі ветерана, який він щороку на День Перемоги, День частини й День виведення радянських військ із Афганістану вдягає, зустрічаючись із бойовими побратимами. Ну, а свій справжній чорнобильський хрест кожен із них несе ось уже три десятиліття поспіль, назавжди запам'ятавши руїни реактора, безлюдне Полісся й бойове братерство ліквідаторів…

Олексій Тригуб. "Крила України".
Фото з архіву Олексія Поліщука.

Національному контингенту в Ліберії вручили медалі ООН "За службу миру"

15 квітня у базовому таборі 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії відбувся "Парад медалей". Привітати українських військових на свято завітав спеціальний представник генерального секретаря ООН у Республіці Ліберія містер Фарід Заріф. Також серед почесних гостей були командувач сил Місії генерал майор Саліху Завай Уба, заступник командувача бригадний генерал Дірк Фауст, а також командири національних контингентів, що знаходяться неподалік базового табору українських вертолітників.

Захід розпочався з шикування українського підрозділу, винесення прапора ООН і національного українського стяга, а також виконання військовослужбовцями гімну ООН та Державного гімну України.

Командир 56-го окремого вертолітного загону льотчик першого класу полковник Павло Комишев привітав підлеглих зі святом та подякував їм за сумлінне виконання обов'язків.

– Від імені всього особового складу Українського контингенту хочу запевнити, що військовослужбовці Збройних Сил України завжди будуть взірцем виконання службових обов'язків, своїми діями підтримуватимуть високий міжнародний авторитет Організації Об'єднаних Націй, з честю та гідністю нестимуть почесне звання воїна-миротворця, – зазначив він.

У своєму вітальному слові спеціальний представник генерального секретаря ООН у Республіці Ліберія містер Фарід Заріф наголосив на вагомому внеску українських миротворців у справу підтримки миру у Ліберії.

– Українці мають величезний досвід миротворчих операцій. Особисто я дуже задоволений з того, що маю можливість працювати разом з вами. 56-й ОВЗ завжди відповідально, з честю та гідністю ставився до виконання свого обов'язку, – додав містер Фарід Заріф.

Під час урочистої церемонії 174 військовослужбовця українського національного контингенту нагороджено медалями Організації Об'єднаних Націй "За службу миру".

Як повідомив командир загону, за період 21 ротації особовим складом було здійснено близько польотів, з загальним нальотом понад годин, перевезено біля пасажирів та тонн вантажу. На завершення урочистостей іноземним гостям подарували сувеніри з символікою нашої держави, також усі учасники церемонії сфотографувалися на згадку.

Павло Ковальчук.

Українські ВДВ – вістря клинка!

На Львівщині щодня тривають бої. Годі, що тренувальні, але від того не менш запеклі. Військовослужбовці однієї з бригад Високомобільних десантних військ, які проходять тренування у Міжнародному центрі миро творчості та безпеки в рамках курсу "Об'єднаної багатонаціональної групи з підготовки – Україна", кожне заняття у полі відпрацьовують в умовах максимально наближених до бойових.

Відзначимо, що українські десантники – це вже третій підрозділ Збройних Сил України, який проходить інтенсивне навчання під керівництвом військових інструкторів з США, Канади та Литви. Солдати українських підрозділів належать до військових частин, які брали безпосередню участь у проведенні АТО. Відтак, початковий рівень підготовки та умотивованості у них – високий.

– Сьогодні наш взвод виконує тактичне тренувальне завдання: допомагати виконувати завдання піхоти та артилерії, – розповідає командир відділення військовослужбовець за контрактом Віталій. – Наше завдання на перший погляд просте: наносити раптові точкові удари по обороні противника, подавляти вогнем його активність на малих ділянках оборони, ривками просуватися в глибину і корегувати артилерійський вогонь, який дозволятиме піхоті закріплюватись на нових позиціях. Ми – таке собі "вістря клинка", або чарівний "ключик", який відмикає укріплення противника.

Тактичне завдання молодший командир-десантник описав за допомогою декількох фраз, натомість воно багатокомпонентне за структурою та складне для виконання. Кожне відділення має свій алгоритм дій у часі та свій порядок просування уперед. За синхронізацією дій уважно слідкують інструктори, які супроводжують групи. Час від часу поправляють бійців, але зауважень, загалом, мало. Хлопці "увімкнули" бойовий режим.

На командирах відділень – найбільша відповідальність. Вони ведуть особовий склад, приймають рішення, доповідають командуванню про все, що бачать на полі бою. Щоби цей зв'язок був стійким та безперервним, за командиром кожного відділення слідує зв'язківець. Для комунікації у наших десантників передбачені сучасні американські радіостанції фірми "Харріс".

– Моє завдання – підтримувати зв'язок з сусідніми відділеннями, командуванням та передавати дані для артилерійської підтримки наших дій. Американську радіостанцію опанував. Річ, звичайно, високотехнологічна, але не складніша за персональний комп'ютер, – говорить боєць-десантник Михайло. – Крім техніки, засвоїли також і радіопроцедури за натовською системою.

До слова, у складі груп є бійці, навчені подоланню інженерних перешкод. Коли одне з відділень дісталось ділянки місцевості, перегородженої "спіраллю Бруно", бійці взводу вогнем підтримали товариша, який за допомогою спеціальних ножиць швидко зробив прохід у цій перепоні та помітив його спеціальними маркерами.

Українські десантники кажуть, що із американськими колегами у них добрі професійні стосунки.

– Розуміємо один-одного добре. Ми ж десант. Вони хлопці бойовити, були в Іраку, Афганістані. Ми переймаємо їхній досвід, методику, прийоми. Вони уважно слідкують за нами. Адже в АТО теж багато чого навчились. Так разом і вчимося, – говорить уродженець івано-франківщини зв'язківець Михайло.

Володимир Скоростецький.
м.Львів.

Заходи щодо початку призовної кампанії “Весна-2016” тривають

У військових комісаріатах Дніпропетровщини тривають підготовчі заходи початку призову на строкову військову службу громадян у рамках цьогорічної призовної кампанії “Весна-2016”.

Як повідомив старший офіцер групи по роботі з особовим складом та громадськістю Дніпропетровського обласного військового комісаріату підполковник Андрій Соловейчик, загалом понад дві тисячі юнаків Дніпропетровщини віком від 20-ти до 27-ми років поповнять лави Збройних Сил, Національної гвардії та Державної прикордонної служби України.

– Хлопці, які мають вищу освіту, будуть проходити службу 12 місяців, а решта – 18, – розповів офіцер.

В Сумському обласному військовому комісаріаті відбулися методичні заняття з головами районних та міських призовних комісій щодо проведення військового обліку призовників та якісного призову на військову службу в Збройні Сили України, який розпочинається 5 травня. Також до занять залучалися військові комісари та начальники відділень комплектування з міських та районних комісаріатів області.

На заняттях вивчалися вимоги керівних документів щодо персонального військового обліку призовників. Зокрема, ведення обліку призовників, які прибули з інших місцевостей, а також зняття або виключення з обліку призовників.

Виконуючий обов’язки військового комісара Сумського обласного військового комісаріату полковник Сергій Шуляков повідомив, що загалом на Сумщині цією весною на строкову військову службу будуть призвані близько 600 громадян.

Нагадуємо, що військовослужбовці строкової служби не будуть відряджатися до зони проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей.

“Реаніматори” бронетехніки

За найскладніший ремонт бронетехніки, та й ще у польових умовах, на передовій, беруться двоє військовослужбовців ремонтного відділення одного з мотопіхотних батальйонів 28-ї окремої механізованої бригади, воїни якого зараз захищають Луганщину в рамках проведення антитерористичної операції. Кожен із цих воїнів замінює декілька чоловік, а часу на відновлення машин уходить у рази менше, ніж у їхніх цивільних колег.

Це – солдати Віктор Рудь та Анатолій Семенюк. Вони – земляки і давні друзі. Обидва добровільно вступили до лав Збройних Сил України у лютому 2016 року, і цей призов у кожного був… третім у житті.

Так, ці солідні і самодостатні чоловіки з Волині відслужили строкову ще у 1980-х роках. З початком доленосних для всієї країни подій у Києві 2013-го вони підтримали євроінтеграцію і, маючи власний бізнес, як могли, матеріально допомагали мирним протестувальникам.

З окупацією Росією Донбасу та Криму чоловіки вступили до лав Збройних Сил України під час чергової хвилі мобілізації.

– За моїми плечима – бойова служба на Маріупольському та Луганському напрямках. Скрізь ми з земляком займалися ремонтом БМП, танків та іншої техніки. При цьому вдома у мене є власна станція техогляду з трьома робітниками. Тому, звичайно ж, не через оклад рядового солдата я вирішив вдруге одягнути однострій. Просто я щиро люблю свою країну і хочу, щоб мої діти та онуки дихали вільним повітрям, – розповідає Віктор Рудь.

Після демобілізації восени 2015-го Віктор та Анатолій повернулися додому. Проте без бойових друзів, які залишилися на передовій, довго залишатися не змогли.

Так, щомісяця ці два на той час вже волонтери з Волині привозили до Луганщини необхідні комплектуючі для гусеничних та колісних машин. Для цього витрачали власні кошти чи шукали патріотів-однодумців.

– Ми передавали різні системи та агрегати потягами, поштою чи з попутними автомобілями. За приблизними підрахунками, “ліків” для військової техніки ми придбали на понад 200 тисяч гривень. Іноді навіть брали відпустку і по декілька днів працювали під капотами із діючими вояками, – додає Анатолій Семенюк.

На початку року чоловіки вирішили підписати короткостроковий контракт і повернутися до рідного батальйону. Рідні не стали їх відмовляти. Адже добре знали, що доки в країні тривають бойові дії, доти Анатолій та Віктор не знатимуть душевного спокою.

Зараз вони працюють у складі ремонтних бригад на передовій, реанімують пошкоджені в боях бронемашини та, тим самим, змінюють боєготовність сил АТО і наближають момент Перемоги над ворогом.

Дмитро Горбунов. Із зони АТО.

Звернення Головної військової прокуратури до військовослужбовців, які самовільно залишили місце служби

Останнім часом у засобах масової інформації розповсюджуються недостовірні відомості про переслідування значної кількості військовослужбовців, які брали участь у проведенні АТО.

Головна військова прокуратура роз’яснює та повідомляє, що всі кримінальні провадження про самовільне залишення військовослужбовцями місця служби зареєстровані винятково на підставі письмових повідомлень про це командування частин і підрозділів відповідно до вимог Кримінального процесуального кодексу України.

Самовільне залишення військової частини або місця служби (стаття 407 Кримінального кодексу України) становить закінчений склад злочину з моменту залишення військової частини і триває протягом усього періоду, поки особа, щодо якої командування повідомило правоохоронні органи, не буде затримана або не з’явиться із зізнанням.

Переховуючись від слідства, військовослужбовець не зможе уникнути кримінальної відповідальності за скоєний військовий злочин. Більш того, продовжуючи свою протиправну поведінку, така особа з кожним днем лише обтяжує свою вину і моделює ситуацію, яка в подальшому може унеможливити застосування судом більш м’яких заходів кримінального впливу у межах передбаченої законом санкції, більш м’якого покарання, ніж передбачене законом, або звільнення від кримінальної відповідальності.

Навпаки, з’явлення із зізнанням до правоохоронних органів, щире каяття або активне сприяння розкриттю злочину законодавець вважає обставинами, які пом’якшують покарання і в обов’язковому порядку повинні бути враховані як державним обвинувачем, так і судом при постановленні вироку (стаття 66 Кримінального кодексу України). Також у кожному конкретному випадку до уваги приймаються всі причини та умови, що фактично сприяли залишенню військовослужбовцем військової частини, включаючи збіг тяжких сімейних обставин, наявність позастатутних відносин та інші.

Водночас звертаємо увагу, що розшук Національною поліцією України військовослужбовців, які ухиляються від проходження військової служби, здійснюється в обов’язковому порядку винятково після повідомлення про такий факт командуванням частини, незалежно від попередніх бойових і воєнних заслуг конкретних осіб, а також терміну їх перебування поза межами військової частини. Злісне уникнення відповідальності суттєво погіршує становище таких осіб, викликає кваліфікацію їх дій за іншою частиною вказаної статті Кодексу та, як наслідок, тягне за собою більш суворе покарання.

Військові прокурори звертаються до усіх військовослужбовців, які самовільно залишили військову частину або місце служби, з пропозицією скористатися шансом повернутися до повноцінного життя і добровільно звернутися до найближчої військової прокуратури із зізнанням та поясненням причин відсутності на військовій службі. У такому випадку, за відсутності тяжких наслідків або фактів вчинення інших злочинів, застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у ході досудового слідства ініційовано не буде.

Закликаємо батьків, друзів, родичів військовослужбовців допомогти своїм близьким людям виправити свою, можливо, найбільшу помилку у житті, перестати переховуватися від слідства і відкрити для себе майбутнє.

З виниклих питань або будь-якої інформації просимо звертатись за телефонами та адресами:

(0432) 61-23-57, 59-60-30, 61-66-00, 61-22-70 (військова прокуратура Вінницького гарнізону Центрального регіону України, 21007, м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105);

044-243-44-30 (Головна військова прокуратура Генеральної прокуратури України, 03186, місто Київ, вул. авіаконструктора Антонова 2а);

044-285-44-61 (Військова прокуратура Центрального регіону України, 01014, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8);

048-743-30-02 (Військова прокуратура Південного регіону України, 65012, м. Одеса, вул. Пироговська, 11);

032-233-31-18; 032-239-8259 (Військова прокуратура Західного регіону України, 79058, м. Львів, вул. Клепарівська, 20).

Як “Дикі качури” у розвідку ходили

Легендарний “Морган” – професійний військовослужбовець, підполковник Збройних Сил України, лише донедавна офіцер Повітряних Сил, а нині вже Сухопутних військ. Відважний чоловік з серйозними синіми очима та пронизливим поглядом – підполковник Дмирто Морганюк, командир поста “Глаза”, що на “Зеніті”. Морган неодноразово був у зоні проведення бойових дій, йому, офіцеру Повітряних Сил, доводилося навіть диверсійні вилазки очолювати, але про це – згодом. Післясмак спілкування з цим мужнім чоловіком важко висловити повною мірою. Чомусь на думку приходить порівняння людей з грибами: серед них теж бувають не помітні, але смертельно ядовиті поганки, красиві, але отруйні мухомори, є й корисні сироїжки, пихаті труфелі і ніжні шампіньйони. Й рідко, на жаль, трапляються справжні шляхтичі – міцні білі гриби. От Дмитро – з останніх.

Народився Дмитро у Великій Михайлівці на Одещині, там і пройшло його дитинство в хлопчачих забавах та навчанні. Турбота батьків та старших сестер не дуже пом’якшили його характер. Стати справжнім військовим майбутнього офіцера надихнули неодноразові перегляди найулюбленішого фільму “Батальйони просять вогню”. Так народилася дитяча мрія, якій суджено було здійснитись. Вступивши на військовий факультет до Одеського державного екологічного університету, юнак стає курсантом. Та п’ять років промайнули швидко, і курсант Морганюк отримує такі довгоочікувані лейтенантські погони. Первинним місцем його служби стає 28-й корпус протиповітряної оборони, що у Львові.

Вперше в зону антитерористичної операції офіцер потрапив у вересні 2014 року. Спочатку дні перебування на території поблизу Донецького аеропорту здавалися не такими вже й загрозливими. Але в обличчя війні довелося заглянути вже під час маршу на висоту “Зеніт” поблизу Донецького летовища. Командир та підлеглі заїхали в населений пункт Тоненьке і спокійно почали розміщатися там. Та спокій тривав недовго: вже наступного дня вранці о 4:35 бійців накрило обстрілом з “Града”.

– Особисто я і один мій підлеглий зустріли його на вулиці, обстріл застав нас зненацька, навіть не було можливості укритися від шквального обстрілу. Солдат вирішив, що можна унебезпечитись у найближчому будинку та побіг до нього. Коли боєць вчепився в клямку вхідних дверей, що виявилися зачиненими, він закляк та стояв при цьому в повний зріст, і це під обстрілом – жива мішень. Та намертво прикипівши до тих дверей, начебто цього не розумів. Підбігши, я збив його з ніг, великих зусиль вартувало відірвати його від дверей. Втиснулися у найближчу виїмку біля дороги та й тримав його міцно, притиснувши голову до землі, доки не завершилася стрілянина. Солдат дуже злякався, але, дякувати Богові, все обійшлося. А навкруги – жодної вцілілої будівлі, десятки спалених автівок, вирви і бита цегла – здається, що в такому апокаліпсисі неможливо було вижити, але виявляється можливо!”, – згадує офіцер.

На “Зеніті” тримали оборону українські воїни, сусідство з летовищем і Сартаком зробило цю позицію справжньою мішенню для терористів, саме цей форпост боронили власними життями “зенітівці”. Це ще одна справжня цитадель оборони. Хлопцям тоді сутужно довелося, під час обстрілу втратили деяку техніку, боєприпаси, майно, але за допомогою волонтерів поновили втрачене.

– Неоціненною була допомога волонтерів, приємно усвідомлювати, що звичайні люди стільки роблять добра для нас. Хоча до цього обстрілу ми й були забезпечені від держави необхідним: і автоматичною зброєю, і одягом тощо”, – продовжує “Морган”. *– Багато розбомблено було. Головною метою було зібратися, організуватися, поновити техніку, яка могла здійснювати марш, і висуватись далі до пункту розташування. Через п’ять діб, як дала дозвіл розвідка, висунулися на точку. “Ми виїхали на висоту “Зеніт”. Наша ротація “Дикої качки” під час маршу два рази потрапляла в засідку, з боями зайшли й на висоту. Відразу, як приїхали до пункту дислокації, прийняли бій. Вдало. Потім вже розмістилися.*

Назва поста “Глаза” походить від того, що з нього проглядалася вся територія старого і нового терміналів. А з правого боку – посадка – “зеленка”, по якій постійно ходили розвідгрупи. Прямо по фронту – з терміналу – відкритий простір, там не ходили, а посадкою шастали, там наші їх і зупиняли. До речі, “зеленка” – суто військова назва. На третій день, як зайшла ротація, а було це вночі, хлопці вперше їх зустріли й відбили атаку. Не менш важливим був захист тилу, адже хлопці знали, що з північної сторони ДАПу були бійці, які також тримали оборону та прикривали наших воїнів. На посту “Моргана” за всі дні боїв поранених і загиблих не було, вдалося зберегти життя підлеглим. А ось від втрати друга доля офіцера не вберегла.

– Світла людина, справжній офіцер – командир поста “Горка” майор Ярослав Костішин, його втрата стала особистим болем для багатьох побратимів. Командував “Ярік” постом, що прикривав підступи до резервуара з технічною водою. Води на “Зеніті” завжди було обмаль, і коли волонтерам не вдавалося передати її бійцям, то брати доводилось звідти навіть для внутрішнього споживання. Під прикриттям поста “Горка”, яким командував майор Костішин, знаходилось найцінніше – справжня дорога життя, – Дмитро намагається говорити рівно. *– Вранці ми домовились зустрітись, дещо обсудити, але я не встиг... Уламки ворожого снаряда перервали життя Яріка.*

Поруч із “зенітівцями” на позиції стояв окремий п’ятий батальйон, прикомандирований до 93-ї бригади, що мав розвідроту. Офіцер пригадує спільні вилазки з побратимами.

– На моєму рубежі висувалася ДРГ, а у розвідки стояли секрети свої, і для того, щоб ми один одного не перестріляли, потрібно було уточнити, де саме сусіди стоять. Так довелось на ходу навчатись пластунській справі.

Потім вже вилазки стали обов’язковою частиною моціону.

– Одного разу колеги здійснили марш на черговий, але новій рубіж. З’явилась необхідність здійснити ротацію між військовослужбовцями секрету, що стояв майже біля самого нового термінала ДАПу. Отож, вирушили, дорогу чітко знав лише прапорщик з розвідки. Він йшов старшим, шість розвідників і нас, “качурів” двоє. Сталося так, що перші двоє в групі – прапорщик та сержант, отримали поранення, натрапивши на розтяжку... Народ трошки розгубився, – згадує Дмитро.

А як тут не розгубитися, але “Дикий качур” не дав групі часу на роздуми, він був змушений взяти управління на себе: швиденько надали першу допомогу постраждалим бійцям та відправили їх на “Глаза”, викликали по рації медиків. Інших ж, попри те, що вони не є підлеглими, але тут роль свою зіграло офіцерське звання, повів до кінця. Подальше просування до визначеного місця пройшло як в тумані. Зайшли нарешті. Виконали поставлене бойове завдання, змінили секрет.

– Коли поверталися назад, проросійські найманці нас помітили і почали вести прицільний обстріл. Довелося віддати наказ просуватись повзком. Так і дісталися нашого пункту дислокації, на щастя, всі цілі, – розповідає офіцер. *– Коли була та мить вагань, після поранення командира отряду, повагу в мене викликав молодший сержант з позивним “Мікі”, один з бійців “Дикої качки”, що був там зі мною. Він сказав: “Командира не покину!” і пішов за мною, а за ним висунулися й інші.*

Про бойові дні на передовій розповідає:

– Всі, без винятку, бояться, у всіх є страх. Просто він у кожного по-різному проявляється. Щодо мене: оскільки я був старшим, свій страх намагався не показувати. Тільки власним прикладом може командир мотивувати підлеглих.

Бійці разом з нашим героєм тримали ввірену висоту. Трималися щосили, і жоден не збирався відступати. І не тому, що не було змоги, а тому, що робили свою роботу на совість і до кінця. Коли розмова перейшла на цю тему, “Морган” хвилину мовчав. По його очах можна було без слів зрозуміти: там дійсно було справжнє пекло. Про ворога офіцер висловлює свої думки:

– У першу мою ротацію я бачив по той бік “зборище”, гадаю, було декілька військових інструкторів, але решта – цивільні. Крайня ж ротація – це, скоріш за все, кадрові військові або ж цивільні, що пройшли посилену підготовку: вони знали як стріляти, як уникати обстрілу, як нападати, як захищатися, й робили це тактично грамотно.

Справжній офіцер, люблячий чоловік та зразковий батько для свого сина Данила. Мужній та справедливий, завжди готовий ринутися в бій, чоловік з великої літери, вибрав своїм місцем бути на передовій. Склалося так, що сьогодні справді легендарний, і то не лише слова, підполковник Дмитро Морганюк тепер у лавах Сухопутних військ.

Десь в кабінетах столиці лежить клопотання про нагородження Дмитра державною нагородою “За мужність”, документи чекають на підпис.

Прес-центр Повітряного командування “Захід”.

Сурми надихають наших військових на перемогу

17 квітня заслужений академічний Зразково-показовий оркестр Збройних Сил України подарував концерт для військових Повітряних Сил у Василькові.

Під керівництвом начальника оркестру, художнього керівника полковника Ігоря Биковського творчий колектив долучився до справи захисту рідної землі з перший днів військової агресії на сході України. Протягом останніх двох років колектив оркестру є частим і бажаним гостем у Васильківському гарнізоні. Їх самовіддача – приклад патріотизму та любові до рідної Батьківщини, адже своєю майстерністю і щоденною працею воїни сурми зміцнюють бойовий дух і налаштовують наших військових на перемогу.

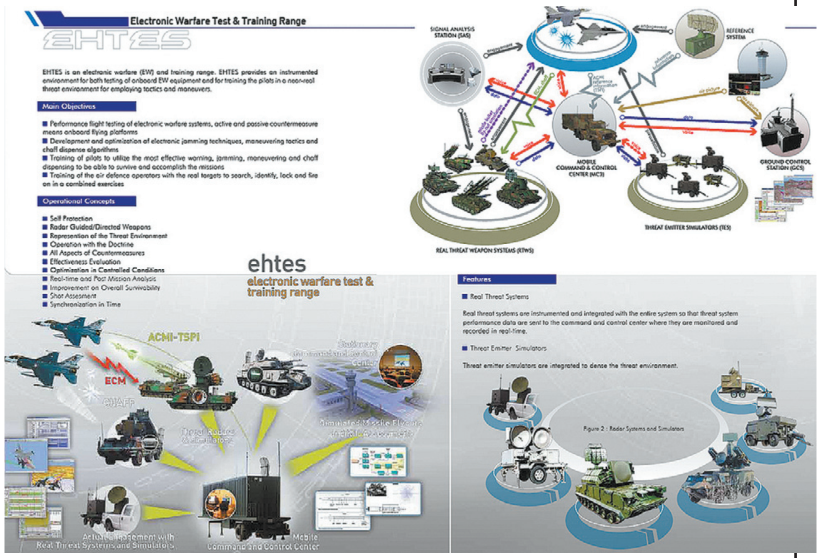
Заступник начальника Об’єднаного навчального центру Повітряних Сил по роботі з особовим складом полковник Валерій Єльницький подякував колективу оркестру за підтримку українського війська. Приємно зазначити, що концертна програма не залишила байдужим жодного військового. Присутні мали змогу насолодитись віртуозним виконанням української народної музики, класичних творів українських і зарубіжних композиторів.

Завершився концерт зворушливим звучанням Гімну України.

Прес-центр ПвК “Центр”.

“Укроборонпром” і турецька “Havelsan” вироблятимуть радіолокаційну техніку за стандартами НАТО

Спільна розробка та виробництво радіолокаційних станцій – такі домовленості Державного концерну “Укроборонпром” і турецької компанії “Havelsan” були закріплені Меморандумом про співпрацю 8 квітня.

“Укроборонпром” має вагомий досвід розробки радіолокаційної техніки. Ми об’єднаємо зусилля з провідною турецькою компанією і розробимо потужний інноваційний продукт, який відповідатиме міжнародним стандартам озброєння”, – сказав Генеральний директор ДК “Укроборонпром” Роман Романов.

За його словами, одне із пріоритетних завдань українського ВПК – перехід на міжнародні стандарти у виробництві озброєння та військової техніки. Туреччина є членом НАТО, тому цей досвід дозволить Україні поглибити військово-технічну співпрацю з натовськими країнами.

“Укроборонпром” і “Havelsan” домовились в майбутньому розширити співпрацю і в авіаційній сфері.

Компанія “Havelsan” входить до Фонду турецьких Збройних сил (Turkish Armed Forces Foundation) і є провідним розробником програмного забезпечення для систем управління військами, систем управління озброєнням усіх видів військової техніки (наземної, авіаційної, морської), систем розвідки, спостереження та ідентифікації цілей, систем забезпечення військ (логістика, кадровий менеджмент тощо), тренажерів наземної та авіаційної техніки для потреб Збройних сил Туреччини та іноземних замовників.

Міноборони Малайзії зацікавилось технікою “Укроборонпрому” на “DSA 2016”

Міністр оборони Малайзії Хішамуддін Хусейн зацікавився українськими літаком Ан-148 і станцією радіоелектронної розвідки “Кольчуга-М”, які “Укроборонпром” представив на міжнародній виставці “DSA 2016”.

Найбільшу увагу малайзійські військові звернули на сучасні зразки військової техніки в авіаційній, бронетанковій та радіолокаційних сферах. Їм продемонстрували натурний зразок новітнього українського бронетранспортера “Дозор-Б”, який вже стоїть на озброєнні вітчизняної армії, та ознайомили із можливостями легендарного танка “Оплот”.

Делегація “Укроборонпрому”, яку очолював Генеральний директор Концерну Роман Романов, обговорила з Хішамуддіном Хусейном найбільш перспективні програми співробітництва та порядок їх реалізації. Зокрема, щодо обміну досвідом і технологіями та нових контрактів.

Участь у таких заходах, як “DSA-2016”, є важливим аспектом успішного розвитку будь-якої галузі. Українська оборонна промисловість завжди була однією з кращих у світі і продовжує демонструвати свої інноваційні розробки на найбільших виставкових майданчиках світу.

Нагадаємо, що Міжнародна оборонна виставка-конференція “DSA-2016” є одним із найпрестижніших військових заходів Східного регіону світу. “Defence Services Asia” проходить раз на 2 роки, починаючи з 1988 р. Цьогоріч вона тривала з 18 по 21 квітня.

На стенді “Укроборонпрому” були представлені макети авіаційних ракет, нових зразків бронетанкової техніки та легендарної БМ “Оплот”, системи оптико-електронного придушення “Адрос”, автоматичних гармат та мінометів. Поза межами павільйону ДК “Укроборонпром” презентував натурний зразок сучасного бронетранспортера “Дозор-Б”.

Півтисячі одиниць ОВТ з початку 2016 року

За три місяці 2016 року Державний концерн “Укроборонпром” передав 501 одиницю озброєння та військової техніки Збройним Силам України. Про це повідомили в департаменті виробництва Концерну.

За договорами з силовими відомствами України, передано 340 одиниць нового ОВТ. Серед них – 180 одиниць ракетно-артилерійського озброєння, 100 ракет і боєприпасів, 37 одиниць апаратури шифрування та зв’язку, 19 одиниць нової бронетанкової техніки.

Відремонтована 161 одиниця озброєння та військової техніки: 34 одиниці бронетанкової, 11 – автомобільної, 6 – авіаційної техніки, 72 двигуни для бронемашин і 38 одиниць ракетно-артилерійського озброєння.

“Кожна одиниця ОВТ – це сучасні зразки, яких потребують наші військові на фронті. “Укроборонпром” робить все, щоб у найкоротші терміни задовольнити потреби української армії високоякісною технікою”, – зазначив Генеральний директор Держконцерну Роман Романов.

Нагадаємо, нещодавно підприємство Концерну ДП “ХКБМ ім. О.О. Морозова” передало українським військовим партію нових бронетранспортерів БТР-4, зроблених вже за стандартами НАТО.

У 2016 році “Укроборонпром”, в рамках стратегії “Український щит”, зробить акценти на високотехнологічному виробництві, переходи на міжнародні стандарти НАТО та оснащенні армії найсучаснішими зразками озброєння. При цьому Концерн зі значним випередженням графіків виконав Державне оборонне замовлення на 2015 рік.

Автоматизований комплекс розвідки СН-4003 “Базальт-ЛПР”

Державним підприємством “Оризон-Навігація” розроблено автоматизований комплекс розвідки СН-4003 “Базальт-ЛПР” .

Він призначений для навігаційного забезпечення підрозділів, ведення розвідки, визначення координат точок (орієнтирів, цілей) на місцевості та поправок для стрільби. За допомогою комплексу вимірюються відстані до об’єктів (цілей), визначаються напрями (кути і азимути) на них, координати місця свого перебування та об’єктів, а також передача (обмін) інформацією каналами зв’язку.

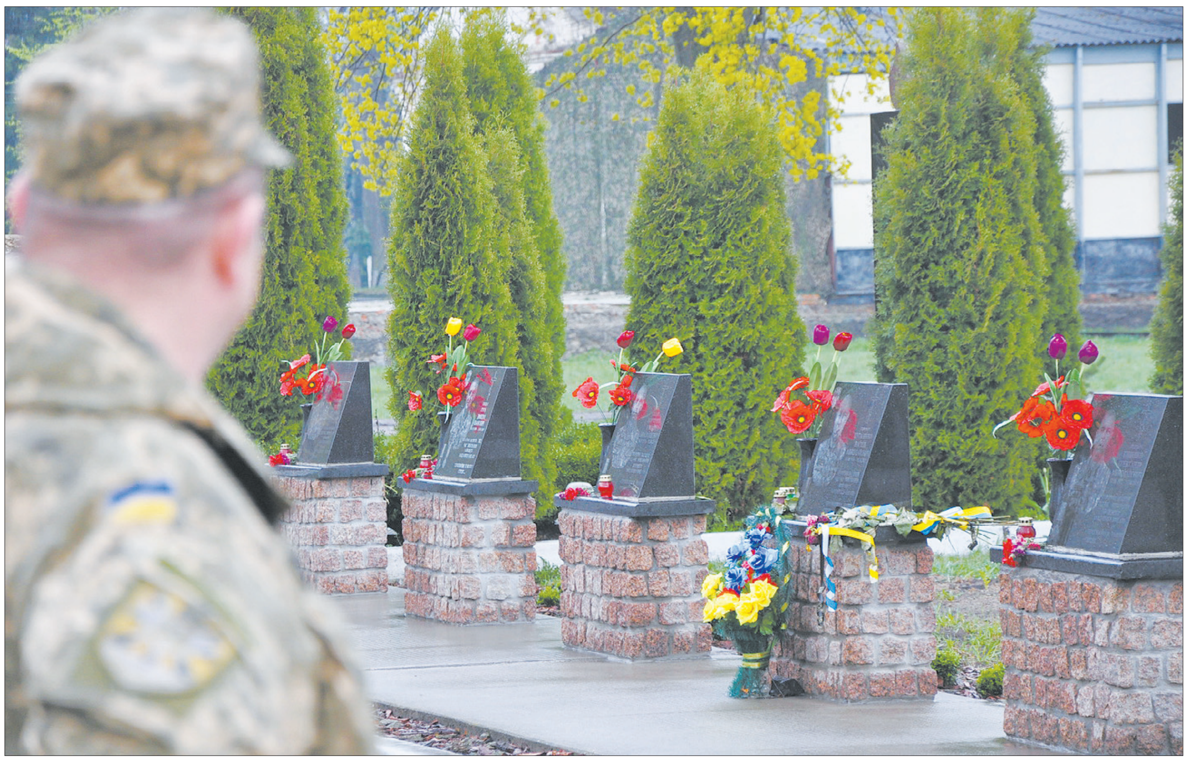
До складу комплексу СН-4003 входять приймач навігаційний, лазерний прилад розвідки (ЛПР-Ф), компас електронний. Середня квадратична похибка визначення координат місцезнаходження комплексу не перевищує 10 м, у диференційному режимі – 5 м, висоти – 15 м. При цьому далекомір визначає відстані в діапазоні від 145 до 20 000 м з точністю до 10 м, а максимальна відстань оптичного виявлення цілей – не менше 10 км. Електронний компас здатний вимірювати азимут на площині в діапазоні від 0 до 360° з похибкою визначення ±0,65°, вимірювання кутів місця в діапазоні від –60° до 60° з похибкою визначення ± 1°.

Сергій Воронков.

Їх серця зупинив ворожий свинцевий дощ

У квітні минулого року внаслідок ворожого мінометного обстрілу загинули бійці зведеного загону Повітряних Сил, які виконували бойове завдання поблизу Авдіївки.

На Алеї пам'яті бригади тактичної авіації Повітряного командування "Центр" відбувся жалобний мітинг на честь воїнів, які поклали своє життя за рідну Батьківщину.

– У цей скорботний день, на роковини, особовий склад бригади вшанував пам'ять військовослужбовців, призваних за мобілізацією. Це сержант Василь Путаненко, солдати Дмитро Гура, Олексій Вовченко та Олександр Тищенко, які гідно та самовіддано виконали свій військовий обов'язок, – зазначив заступник командира бригади по роботі з особовим складом підполковник Віталій Махиня.

Указом Президента України загиблі військовослужбовці нагороджені орденами "За мужність" III ступеня (посмертно).

Також, відповідними наказами Міністра оборони України та командира військової частини, з метою відзначення особистого внеску у справу захисту Батьківщини та за виявлені при цьому мужність, героїзм, відвагу і самовіддані дії під час виконання військового обов'язку в районі проведення АТО на території Донецької та Луганської областей, ці військовослужбовці зараховані навічно до списків роти охорони військової частини.

На завершення мітингу військовослужбовці бригади поклали квіти та під звуки салюту урочистим маршем віддали військову шану загиблим за Україну.

Протягом тижня керівний та особовий склад військових частин Повітряного командування "Центр", волонтери та побратими, разом із рідними відвідали могили загиблих воїнів.

Світла пам'ять про героїв назавжди залишиться в наших серцях. Ніколи не забудемо про тих, хто віддав своє життя заради мирного неба та майбутнього нашої держави.

Прес-центр ПвК "Центр".

Курсанти-гвардійці знищили умовного противника

На базі навчального центру, що неподалік Харкова, відбулися практичні комплексні тактичні заняття "Дії підрозділів під час участі в стабілізаційних діях". До навчань залучалися курсанти других, третіх та четвертих курсів Гвардійського факультету військової підготовки імені Верховної Ради України Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут".

Під час заняття курсанти практично відпрацьовували питання щодо урегулювання ситуацій в прикордонних районах, які за легендою вирішили відділитися і створити відокремлену незалежну державу.

Захід проводився під керівництвом досвідчених офіцерів, які брали участь в антитерористичній операції на сході держави. Також до занять було залучено понад десяток броньованої та колісної техніки.

– Подібні масштабні заняття ми проводимо вперше, – розповів ТВО начальника факультету підполковник Олександр Галак. – Основною метою цього заходу стало відпрацювання курсантами професійних навичок і фахових умінь, застосування своїх теоретичних знань на практиці. Все це супроводжувалося звуковою та наглядною імітацією сучасного загальновійськового бою.

Додатковими завданнями для курсантів було дозаправлення техніки в районі привалу, організація охорони колони головних сил на привалі, аерозольне маскування маршруту висування, виконання заходів інженерного забезпечення під час здійснення маршу тощо.

– Заняття передбачали перевірку практичних знань і вмінь курсантів щодо особливостей окремих тактичних дій під час інженерної розвідки районів і розмінування завалів, організації розташування підрозділів на місці в лісі, а також охорону чи оборону базового табору, – зазначив підполковник Олександр Галак.

В ході здійснення маршу курсанти активно провели РХБ розвідку, вміло відбили раптовий напад диверсійно-розвідувальної групи противника та в подальшому його переслідували.

На заключному етапі заняття курсанти відпрацювали блокування населеного пункту, а також провели спеціальну обробку особового складу та техніки.

За словами командування вишу, з усіма поставленими завданнями майбутні офіцери справилися на "добре" та "відмінно". Серед них в кращу сторону були відмічені сержанти Анатолій Бірюков, Олексій Індик та молодший сержант Зорян Дмитрук.

Дмитро Чалий.

Весняний десант на День довкілля

У Станиці Луганській та на її околицях до кінця квітня військовослужбовці Збройних Сил України узялись упорядкувати 12 пам'ятників, братських могил та монументів, встановлених на честь воїнів, загиблих у ході Другої світової війни та інших військових конфліктів.

– Ми завжди знаходимо час, щоб допомогти місцевій громаді. Цього разу до Дня Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками вирішили зробити добрі справи у місцях розташування підрозділів. До цього ми висаджували дерева і квіти у центрі Станиці Луганської, торік допомагали із ремонтом шкіл, – розповів командир підрозділу, дислокованого у Станиці Луганській.

Два пам'ятники, що прославляють героїзм воїнів 1941-1945 років, військовослужбовці повністю відновлять за власний рахунок та за сприяння волонтерів. У цій роботі їм допомагатимуть й місцеві працівники бюджетної сфери.

За словами учасників АТО, протягом 7-9 травня у прифронтових селищах вони візьмуть участь у різних військово-патріотичних заходах: виступлять на уроках мужності у школах, організують для мешканців роботу польових кухонь та відвідають з подарунками ветеранські сім'ї.

При цьому, аби під час державних і релігійних свят цивільному населенню ніщо не загрожувало, військовослужбовці у взаємодії з правоохоронцями значно посилять заходи безпеки.

У рамках проведення Дня довкілля у Національному військово-медичному клінічному центрі "ГВКГ" силами працівників госпіталю та всіх охочих було проведено низку заходів, спрямованих на поліпшення стану навколишнього середовища та озеленення цієї провідної медичної установи Міністерства оборони України.

– Співробітники госпіталю багато зробили у поліпшенні матеріальної бази та впорядкуванні госпітальної території. Але сьогодні

прийшла допомога від столичних волонтерів, – зазначив заступник начальника Національного військово-медичного центру "ГВКГ" по роботі з особовим складом полковник Геннадій Перов. – Також до цієї роботи залучився колектив редакції журналу "Сад і город".

Зокрема, були висаджені квіти та кипариси біля центрального входу у військовий госпіталь – на місці майбутньої меморіальної дошки присвяченої 30-й річниці Чорнобильської катастрофи, та інших місцях на території парку.

– Для мене важливо сьогодні висадити чорнобривці, інші квіти та хвойні дерева, – розповідає учасник АТО та колишній пацієнт цієї медичної установи морський піхотинець Віктор Кардаш. – Особисто я це роблю у пам'ять про моїх загиблих в АТО бойових побратимів. Нехай вони відпочивають спокійно. Ми їх пам'ятаємо, любимо, думаємо про них. Гадаю, що таких, як я, сьогодні по всій Україні переважна більшість. Тож нехай кожен у своєму місті озеленить не тільки вулиці, а й цивільні лікарні, в яких перебуває на лікуванні чимало поранених захисників Вітчизни.

На переконання представниці столичних волонтерів Галини Киянченко, для установи це важливо не тільки з естетичної точки зору, а й в деякій мірі з лікувальної.

– На території госпіталю розташована велика паркова зона. І коли пацієнти одужують та починають прогулюватися парковими доріжками, це має значний позитивний вплив на їхній моральний стан. А це сприяє швидкому одужанню, – зазначає волонтер.

За чотири години особовий склад військових частин повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних сил України прибрали території військових частин, привів в належний стан прилеглі території, впорядкував пам'ятники та обеліски, висадив 400 зелених насаджень – фруктові дерева, туї, кущі та квіти.

А от військовослужбовці Донецького зенітного ракетного полку заклали фруктовий сад на території частини, посадивши 120 молодих саджанців.

Всі, хто долучився до прибирання, працювали з ентузіазмом, дружньо та завзято, і підтвердженням цього є чистота та гарний настрій.

– Ця важлива справа, і наш обов'язок зробити сьогодні країну чистою, квітучою і мирною! – зазначив начальник служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту – начальник служби екологічної безпеки відділу бойового забезпечення штабу підполковник Олександр Онищук.

Окрема подяка – офіцерам відділу морально-психологічного забезпечення за музичний супровід заходу. Виконання пісень Святослава Вакарчука надихнули всіх на плідну працю.

Прес-центр ПвК "Центр".

Військовослужбовці Повітряного командування "Захід" також долучилися до проведення Дня довкілля.

Рядовий та офіцерський склад частин і підрозділів здійснив озеленення територій, навів лад на газонах та алеях, провів ремонт бордюрів та огорож, зовнішній косметичний ремонт військових споруд. Під час проведення благоустрою висадили саджанці дерев та квітів.

Військовослужбовці Повітряного командування ініціативно підтримали ідею проведення заходу, головна мета якого — підвищення рівня свідомості українців в питаннях, що стосуються збереження безпеки навколишнього середовища.

Прес-центр ПвК "Захід".

ЛитПолУкрбриг візьме участь у багатонаціональному навчанні “Anakonda-16”

Під час багатонаціонального навчання “Anakonda-16” у червні цього року литовсько-польсько-українська бригада розгорне бригадний операційний командний пункт в навчальному центрі Нова Деба і прийме визначені підрозділи у своє підпорядкування.

Таку роль багатонаціональної бригади визначено під час Заключної плануючої конференції з координації, що відбулася днями у Варшаві.

Як зазначив майор Адам Паньчик, начальник секції S-3, участь в “Anakonda-16” підвищить злагодженість і взаємосумісність литовсько-польсько-української бригади з підрозділами збройних сил інших держав.

– “Anakonda-16” відкриває можливість для нас налагодити взаємодію із представниками збройних сил 24 країн-учасниць. Участь в навчанні – це наша інвестиція в підвищення професійної майстерності, зміцнення довіри і порозуміння між військовослужбовцями-учасниками, – зазначив заступник начальника штабу ЛитПолУкрбриг підполковник Міхал Малишка.

Довідка: *в навчанні “Anakonda-16” візьмуть участь військовослужбовці із 24 країн-учасниць. Зокрема, з Албанії, Болгарії, Канади, Хорватії, Чехії, Естонії, Фінляндії, Грузії, Німеччини, Угорщини, Косова, Латвії, Литви, Македонії, Польщі, Румунії, Словаччини, Словенії, Іспанії, Швеції, Туреччини, Великої Британії та Сполучених Штатів Америки. Етапи навчання “Anakonda-16” відбуватимуться одночасно на усіх військових полігонах Республіки Польща.*

Перегравати агресора треба знаннями, досвідом та розумом

Відверто, цікаво та неординарно у Вінниці дискутували з приводу комунікаційно-контентної безпеки в умовах гібридно-месіанської агресії путінської Росії та інформаційної протидії ворогу. Винесена на обговорення тема викликала неабияку полеміку між досвідченими військовими журналістами та цивільними колегами.

У рамках промоакції щодо необхідності підготовки фахівців з комунікаційно-контентної безпеки в умовах путінської агресії відбувся захід у форматі “круглого столу” за участю професорсько-викладацького складу кафедри військової журналістики Військового інституту Київського національного університету ім. Т.Шевченка, журналістів Вінниччини та студентів-журналістів Вінницького державного педуніверситету ім. М.Коцюбинського. Гості обмінялися думками з колегами про необхідність донесення до пересічного читача змісту та роз’яснення понять “комунікаційно-контентна безпека”, “гібридно-месіанська агресія”, “кремлівська Росія” та “путінські терористи” тощо. До слова, ці поняття найкоректніше описують події, що відбуваються в Україні останні два роки.

– Інформаційна війна – визначення минулого століття. Зараз ми говоримо, що проти нас ведеться комунікаційно-контентна агресія, і саме в цій площині потрібно протистояти нашому ворогу, – зазначив доцент кафедри Валерій Король. – Чому ми вживаємо вислів саме “месіанська агресія”? Загарбник запевняє, що несе визволення, світло, тепло та любов, але при цьому він знищує все живе, інфраструктуру життя, намагаючись створити атмосферу страху та недовіри.

Своєю чергою, доцент кафедри, кандидат історичних наук Григорій Любовець стверджував, що, займаючись аналізом відкритих джерел ще у 2008-2009 роках, фахівці виходили на проблему протистояння між Україною та Росією. І публічно говорили про те, що гіпотетично ця країна може стати агресором.

– А нині комунікаційно-контентний інструментарій ворога, починаючи з телебачення і закінчуючи новітніми засобами комунікації, настільки сильний, що переграв, наприклад, Нідерланди. Хоча це й демократична і відкрита країна, але путінські пропагандисти зуміли переорієнтувати частину її населення на свій лад, – відмітив Григорій Любовець.

До того ж, проблем в інформаційному протистоянні ворогу завдає і той факт, що в Україні нема офіційного стану війни, коли вводиться цензура. В умовах проведення АТО діють закони мирного часу, що створювало на початковому етапі певні негаразди у взаємовідносинах цивільних журналістів з військовим відомством. Водночас журналістів цікавило питання оперативності та об’єктивності подачі новин з фронту.

– Все залежить від того, наскільки підготовлений прес-офіцер, який може надати необхідну інформацію журналісту, але разом з тим не відкрити військову таємницю, і наскільки професійним є журналіст. Це спонукало нас до створення кафедри військової журналістики у ВІКНУ, де ми впроваджуємо новітні освітні стандарти, – підкреслив професор кафедри, заслужений журналіст України Олександр Клубань.

Так, 30 вересня минулого року ідею зі створення повноцінної кафедри військової журналістики вдалося втілити в життя. Як стверджують ініціатори, у методику викладання введено значні інноваційні рішення:

– Ми запровадили два комплекси: підготовка рівня бакалавра – військова журналістика і соціальні комунікації, та магістерський блок – комунікаційно-контентна безпека. Дисципліни, що викладаються, в абсолютній більшості нові, практично розроблені нашим колективом ексклюзивно і майже ніде не викладаються в такому форматі, – запевнив Олександр Клубань.

Цього року у ВІКНУ планують набрати на навчання чотирнадцять курсантів за спеціальністю “журналістика”. Викладачі чекають на розумних, вмотивованих, патріотично налаштованих та фізично здорових хлопців і дівчат.

– Переграватив в контенті можна знаннями, досвідом та розумом. Це все можливо у молодому віці. Можливості самореалізації у військово-безпековому секторі відкривають великий простір творчих здібностей. З часом армія стане інноваційно-сучасною структурою, яка буде давати велику можливість як самореалізації, так і розвитку на всіх рівнях, – переконаний Григорій Любовець.

Під час дискусії у студентів-журналістів виникли певні запитання щодо розрізнення понять “військовий журналіст” та “воєнний кореспондент”, чи має військовий журналіст брати до рук зброю та як подавати в новинну стрічку позитив, коли йде війна. Та найбільше діючих та майбутніх журналістів цікавило питання, чи будуть проводитися курси з протидії російській агресії для фахових журналістів.

– Такі курси пройшли минулого року. Ми підготували прес-офіцерів для різних підрозділів, які перебувають безпосередньо в зоні бойових дій. Втім, цей рік не стане винятком, і на базі нашого інституту планується проведення спеціальних курсів для офіцерів інформаційно-медійних структур, цивільно-військового співробітництва та по роботі з особовим складом. Фактично ми готуємо потенційних прес-офіцерів. Адже після такого навчання людина матиме відповідний сертифікат і зможе працювати за новим фахом у військах, – запевнив аудиторію Олександр Клубань.

Варто зазначити, що подібна зустріч проводиться вже не вперше. На початку місяця викладачі завітали до Чернігова, а після Вінниці планують налагодити співпрацю з колегами в інших регіонах з метою професійної орієнтації потенційних абітурієнтів для вступу до ВІКНУ на спеціальність “журналістика”.

Ярослава Зоріна. “Крила України”.

Музика лікує душі

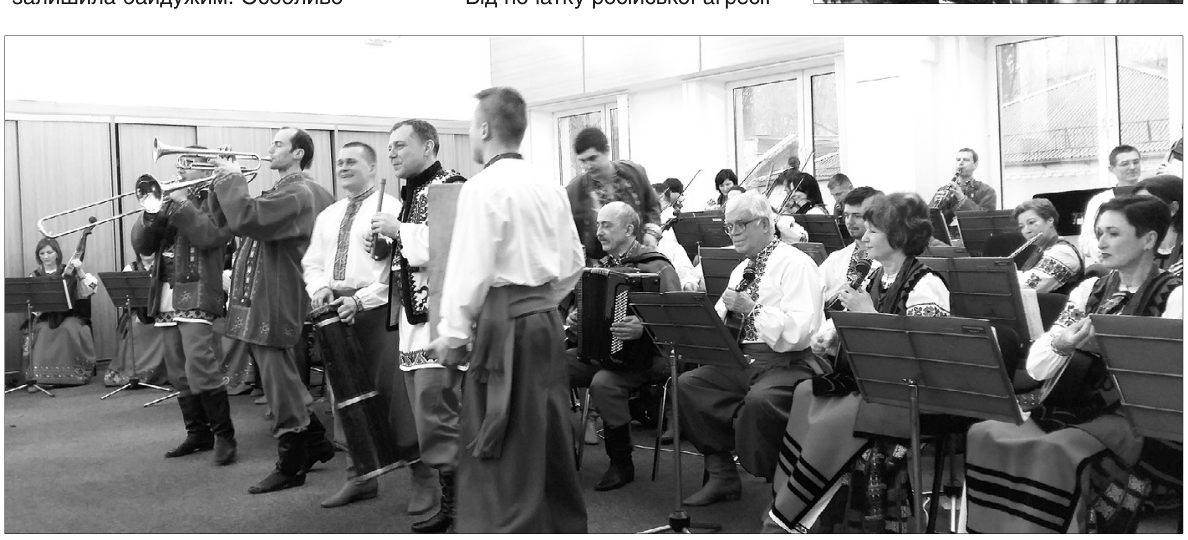
У всі часи пісня була потужною зброєю у боротьбі проти ворога. Це знають і воїни, і артисти. Тож щоб підтримати наших захисників та надихнути їх на перемогу, колектив Національного академічного оркестру народних інструментів України провів зустріч з військовослужбовцями Головного інформаційно-телекомунікаційного вузла Генерального штабу Збройних Сил України.

У цей день для військових прозвучали українські народні пісні у сучасному аранжуванні, музичні твори про кохання та патріотизм, хіти рок-музики, які подарували усім присутнім справжній запал енергії та позитиву.

Концертна програма нікого не залишила байдужим. Особливо бурхливо аплодували глядачі після виступ соліста хору “Хрещатик” Павла Денисенка, який підняв присутнім настрій ліричними піснями. Апогеєм концертної програми став музичний твір гурту “ВВ” “Весна” у виконанні оркестру.

– Від початку російської агресії стало зрозумілим, що треба підтримувати наших героїв. Ми проводили благодійні концерти, побували в зоні проведення АТО. Мої артисти кажуть, що їм надовго закарбовуються в пам’яті виступи перед військовими. Радієш, коли бачиш, як солдат, що на початку концерту сидить в напрузі, буквально після другої-третьої пісні починає “танути” на твоїх очах. В такі хвилини ти справді розумієш дивовижну силу мистецтва, – каже лауреат Національної премії ім.Т.Шевченка, народний артист України, професор Віктор Гуцал. – НАОНІ – особливий колектив. Це єдиний в світі професійний оркестр, який складається з 70 українських народних інструментів. Серед них – кувиця, зозуля, теленці, інші старовинні інструменти. Українці, маючи музикальність, закладену на генетичному рівні, — найбагатші у світі люди. І ми повинні пишатися цим!

Нині Україна перебуває у стані війни, і культура, попри загальне патріотичне піднесення, переживає не найкращі часи. Але все одно свою національну культуру треба нести до людей, певною мірою навіть насаджувати.

– Маючи колосальну народну музичну спадщину, – продовжує Віктор Омелянович, – ми не використовували цю потужну силу для консолідації нації. За роки незалежності, через брак державних коштів на гастрольну діяльність, ми всього один раз виступали в Криму. То яка після цього там буде культура? Що кримчани підтримуватимуть? Так і на сході...

Після завершення концерту глядачі стоячи аплодували митцям сцени. Першим від імені військовослужбовців артистів привітав начальник Головного інформаційно-телекомунікаційного вузла ГШ Збройних Сил України полковник Юрій Кисиленко і подякував їм за бездоганну роботу.

– Чути звуки струн набагато приємніше, ніж свист снарядів над головою. Такі чудові музичні твори дійсно зігрівають душі і запалюють серця, – поділився враженнями капітан Ярослав Петрашевський.

– Праця талановитих артистів допомагає у виконанні складних бойових завдань. Багато з присутніх на концерті військовослужбовців нещодавно повернулися зі сходу України, і чимало воїнів-зв’язківців нашої частини відбуде у найближчий час у зону проведення АТО. Такі творчі зустрічі додають впевненості у нашій перемозі, переконують в черговий раз, що ми робимо потрібну і благородну справу, – зазначила молодший лейтенант Наталія Микитюк.

Ми мусимо пам’ятати, що народне мистецтво якнайтісніше пов’язане з національною ідеєю, з любов’ю до рідної країни. Без цього побудувати Українську державу неможливо. Якщо і влада, і народ будуть дбати про мистецтво, то світ по-іншому подивиться на нас.

І з цим були згодні всі слухачі.

Іван Слободянюк. Фото автора.

Літаки РЕБ перекидають до Туреччини

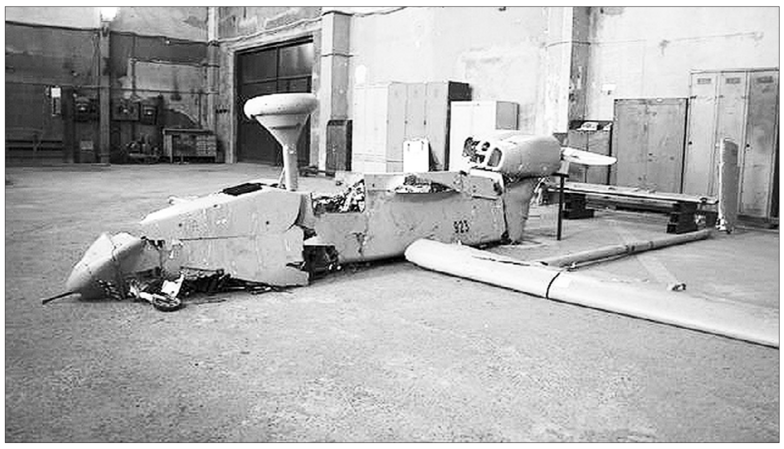
США розмістять в Туреччині палубні літаки EA-6B Prowler, призначені для ведення радіоелектронної боротьби і розвідки. Про це повідомляє офіційний веб-сайт Пентагону. Як заявили у командуванні ЗС США в Європі, розгортання EA-6B Prowler триватиме до кінця вересня цього року.

Очікується, що EA-6B Prowler надаватимуть підтримку силам міжнародної коаліції в боротьбі проти ІДІЛ в Сирії та Іраку, перехоплюючи повідомлення терористичного угруповання. "EA-6B Prowler продовжуватимуть виконувати ті завдання, до яких вони долучалися протягом останніх чотирьох десятків років: підтримувати бійців в повітрі і на землі, передаючи їм електронні повідомлення, що дозволить забезпечити вирішальну перемогу", – йдеться в повідомленні європейського командування Збройних сил США.

Ізраїль припиняє співпрацю по безпілотниках

Ізраїль прийняв рішення припинити будь-яку співпрацю з Росією у сфері безпілотних літальних апаратів. І це навіть незважаючи на те, що останнім часом російські компанії інтенсивно намагалися досягти домовленостей про продовження спільної діяльності з ізраїльськими виробниками БПЛА. Про це повідомляє інтернет-портал FlightGlobal.

Після перевірок, проведених фахівцями Міноборони Ізраїлю, стало зрозуміло, що всі подібні угоди потрапляють під санкції, впроваджені проти Москви упродовж останніх двох років через анексію Криму та розв'язання воєнного конфлікту на Донбасі. Внаслідок перевірок усі переговорні процеси ізраїльтяни призупинили, а чинні угоди – заморозили.

Передусім йдеться про БЛА Searcher II і BirdsEye-450 виробництва Israel Aerospace Industries, які раніше купувалися Москвою по запчастинах та складалися на виробничих потужностях Уральського заводу цивільної авіації. Варто додати, що російський БЛА "Форпост", який в червні минулого року був представлений в рамках виставки "Армія-2015" у підмосковній Кубинці як російська розробка, насправді є ізраїльським безпілотником Searcher II. А суто "російською розробкою" він став після того, як міністр оборони Росії Сергій Шойгу, очевидно, у руслі трендового на той час у Росії імпортозаміщення, зажадав, аби пріоритет надавався техніці російських виробників. Відтак, на Searcher II встановили російський ГЛОНАСС і апаратуру радіотехнічної розвідки власного виробництва.

Власне, у такому варіанті БЛА "Форпост" застосовувався у зоні конфлікту на території Донецької та Луганської областей. Принаймні один із них майже рік тому був знищений українськими військами в районі Авдіївки.

F-16AM для ВПС Румунії

На летовищі португальської авіабази у Монте-Реал тривають льотні випробування першого винищувача Lockheed Martin F-16AM Fighting Falcon, після проведення капітального ремонту та модернізації. Цей літак є першим із дванадцяти F-16, що раніше належав ВПС Португалії, а тепер підлягає передачі до ВПС Румунії відповідно до договору, підписаного у жовтні 2013 року.

Літак поки що зберігає португальський військовий номер, однак вже пофарбований у новий камуфляж. За умовами контракту вартістю 186,2 млн євро, Румунія придбала у Португалії шість винищувачів F-16AM і три "спарки" F-16BM зі складу португальських ВПС, а також три винищувачі F-16A, які спеціально для поставки Румунії продані Португалії за програмою Excess Defense Article (EDA) зі складів зберігання ВПС США.

До вартості контракту також входить поставка запчастин, у тому числі запасні двигуни, та навчання дев'яти румунських льотчиків і 69 наземних технічних фахівців. Всі 12 літаків перед поставкою в Румунію проходять ремонт за участю португальського авіаремонтного підприємства OGMA-Indьstria Aeronбutica de Portugal. При цьому три колишніх американських літаки модернізують за програмою MLU з доведенням їх до рівня F-16AM.

Поставка F-16 Румунії з Португалії має бути реалізована цього року, а оперативної готовності ескадрилья румунських F-16 повинна досягти в 2017 році. Озброєння, запчастини та частина обладнання для придбаних літаків F-16 закуповуються Румунією в США за окремими угодами. У листопаді 2013 року управління з оборонного співробітництва (DSCA) міністерства оборони США направило Конгресу штату запит на планову поставку Румунії для закуповуваних нею винищувачів F-16 90 керованих ракет класу "повітря – повітря" (30 AIM-120C AMRAAM і 60 AIM-9M Sidewinder), 10 керованих авіаційних бомб GBU-12 Enhanced, 18 керованих ракет AGM-65H/KB Maverick, 15 авіа– і двох наземних терміналів MIDS апаратури передачі даних Link 16, 13-ти авіаційних інерціально-супутникових захищених навігаційних систем EGPS/INS, трьох підвісних контейнерів РЕБ AN/ALQ-131 й іншого устаткування. Всього на суму 457 млн дол.

Щодо Португалії, то свого часу вона придбала 45 винищувачів F-16: 17 F-16A і три F-16B Block 15OCU, складених за програмою Peace Atlantis I в 1994 році, 21 F-16A і чотири F-16B Block 15 зі складу ВПС Національної гвардії США, вироблених за програмою Peace Atlantis II в 1999 році. 40 португальських F-16 були пізніше модернізовані (один модернізований літак був втрачений в 2008 році). Зараз, через скорочення Португалією військових витрат, у строю залишились 30 машин. Продані Румунії дев'ять літаків належать до колишніх літаків зі складу американської Національної гвардії, отриманих за програмою Peace Atlantis II, і були побудовані на початку 1980-х років.

США і надалі розширятимуть систему ПРО

Зважаючи на те, що Росія продовжує порушувати умови договору щодо ракет середньої і малої дальності (РСМД), Сполучені Штати розробляють низку заходів, що передбачають розширення системи протиракетної оборони. Про це заявив помічник заступника міністра оборони США з політичних питань Брайан Маккеон.

Передусім США мають на увазі запланований на другий квартал нинішнього року пуск новітньої міжконтинентальної балістичної ракети РС-26 "Рубіж", перше випробування якої відбулося у вересні 2011 року. "Рубіж", за планами Москви, має замінити комплекси РТ-2ПМ "Тополь". Також США мають претензії й до крилатих ракет Р-500 наземного комплексу "Іскандер-М", що, на їхню думку, також підпадає під положення Договору.

Втім, лише розширенням ПРО Сполучені Штати не обходяться. У грудні минулого року стало відомо, що Держдеп розглядає можливість уведення додатково й економічних санкцій за порушення договору про ліквідацію ракет середньої і малої дальності.

Останні кілька років США і Росія взаємно звинувачують один одного в порушеннях положень договору РСМД. І, якщо Вашингтон свої звинувачення вибудовує на підставі вже реальних розробок та існуючих видів ОВТ, то Москва здебільшого переймається створенням у США ракет-мішеней, що призначені для випробування системи ПРО, та розміщенням у Румунії пускових установок для протиракет Standard SM-3.

У Латвії стартували військові навчання Альянсу

Минулої неділі у Латвії розпочалися щорічні військові навчання НАТО Summer Shield XIII, що триватимуть до кінця квітня. У маневрах на полігоні в Адажі беруть участь понад 1300 військовослужбовців з Латвії, Литви, США, Канади, Фінляндії та ФРН. Мета навчань – відпрацювання проведення бойових операцій на рівні батальйонів і бригад.

Відповідно до оприлюдненої заяви Міноборони Латвії, до навчань буде задіяна артилерія, розвідка, інженерні війська, протитанкові підрозділи та фахівці захисту від зброї масового ураження. Від Латвії в навчаннях візьмуть участь сухопутні і військово-повітряні підрозділи Національних збройних сил, а також спеціалізовані загони територіальної народної самооборони.

Summer Shield проводяться на території Латвії з 2004 року, проте до переліку маневрів, що проводяться Альянсом, вони були включені лише в 2014 році, коли в них взяли участь більше 600 солдатів з Латвії, Естонії та США. У 2015 році кількість військовослужбовців, задіяних до Summer Shield, сягало понад тисячу осіб.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

НАСА запланувало переобладнати астероїд в космічний корабель

НАСА обрало 13 перспективних проектів, реалізація яких пов'язана зі зміною існуючої наукової архітектури та впровадженням новаторських технологій. Серед підтриманих проектів значаться двовимірні космічні апарати та переобладнання астероїда.

Для переобладнання астероїда в космічний корабель інженери пропонують відправити на небесний об'єкт робота, який би зробив необхідні перетворення, використовуючи виключно ресурси самого астероїда. Надалі він може використовуватися людиною в своїх інтересах.

Двовимірні апарати здатні обертатися навколо тривимірних об'єктів. Таким чином, вони повинні очистити простір поблизу Землі і захистити супутники від космічного сміття.

Ще одна ідея – перепрограмування деяких організмів, що будуть у подальшому переміщені на Марс і допоможуть в колонізації планети.

Ініціативи вчених підтримані Інститутом передових досліджень НАСА. В ході першої фази фіналісти отримали по сто тисяч доларів. У разі, якщо техніко-економічне обґрунтування проектів буде успішним, відібрані в ході другої фази учасники отримають по 500 тисяч доларів.

Відбір та підтримку перспективних дослідників Інститут передових досліджень проводить з 2011 року. Більшість пропозицій вчених, як відзначають експерти НАСА і самі фахівці, занадто фантастичні для реалізації сьогодні, проте це не означає, що вони не втіляться в майбутньому.

На Землю повернулась перша капсула з Китаю

Капсула першого науково-дослідного супутника Китаю, призначеного для вивчення мікрогравітації, успішно повернулася на Землю.

Запуск супутника "Шіцзянь-10" (Shijian-10, SJ-10) був здійснений 6 квітня з космодрому Цзюцюань в провінції Ганьсу. На орбіті проведено 19 експериментів різної складності в мікрогравітації, вивчення фізики рідин в невагомості, пожежної безпеки на пілотованих космічних апаратах.

Повідомляється, що капсула супутника успішно приземлилася в повіті Сицзиванці на території автономного району Внутрішня Монголія. В доповіді стверджується, що китайським вченим вдалося успішно виростили ембріони мишей в космосі. Тобто людям вперше вдалося подолати перешкоди біологічного характеру, які робили неможливим розмноження на орбіті.

Раніше вчені побоювалися, що для розвитку ембріонів необхідна сила тяжіння, а без неї клітини не можуть адекватно з'єднуватися в тканини і органи. Однак досліди китайських дослідників вказують на те, що ссавці (в тому числі людина) рано чи пізно зможуть відтворюватися в космосі.

На початку квітня 2016 року вчені відправили на орбіту (в капсулі) близько шести тисяч ембріонів мишей на ранній стадії розвитку. Під час польоту фотокамера регулярно знімала процес розвитку клітин.

Через кілька днів космічний апарат повернувся на Землю. Виявилося, що деякі ембріони розвинулися до бластоцистами – на цій стадії ембріон вже можна пересадити в матку.

Такий же експеримент НАСА проводило в 1990-ті роки на борту шатлів. Однак тоді ембріони перестали рости на ранній стадії розвитку. Зараз НАСА разом з Японським космічним агентством відправило на борт МКС заморожені ембріони мишей: вони піддадуться впливу космічного випромінювання, а потім, вже на Землі, їх спробують пересадити в організми сурогатних матерів.

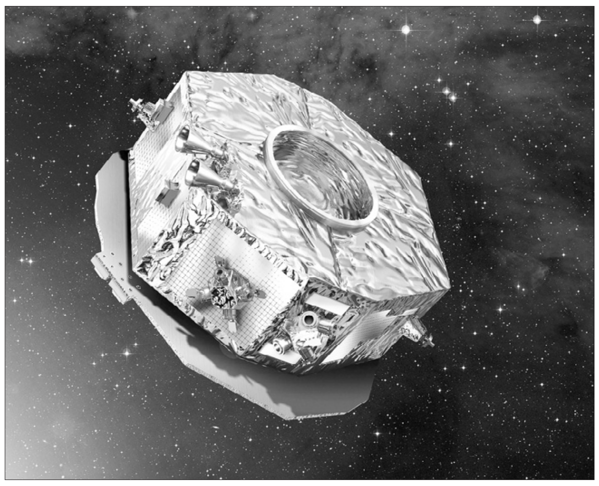

Проект щодо запуску науково-дослідного супутника "Шіцзянь-10" проводився за участю 11 інститутів Китайської академії наук і шести китайських університетів за участю Європейського космічного агентства (ЄКА) і Японського агентства аерокосмічних досліджень (JAXA). До кінця року планується запуск в цілому чотирьох таких супутників.

Експерти ЄКА схвалили будівництво космічного гравітелескопа LISA

Експертна комісія ЄКА схвалила плани із будівництва орбітальної гравітаційної обсерваторії eLISA, прототип якої – телескоп LPF – був недавно вдало виведений в космос, і рекомендувала прискорити його запуск, перенісши час старту з 2034 на 2029 рік. Про це повідомляє прес-служба ЄКА.

Ще в 2001 році в НАСА та ЄКА зародилася ідея створити космічну гравітаційну обсерваторію LISA – набір з трьох супутників, які повинні стежити за коливаннями простору-часу, спостерігаючи за тим, як гравітаційні хвилі відхиляють хід лазерних променів, що з'єднують всі три апарати LISA.

У 2011 році НАСА оголосило про свій вихід з програми, після чого будівництво і запуск LISA були відкладені на невизначений термін. Проте ЄКА продовжила роботи зі створення експериментального апарата LISA Pathfinder (LPF), на борту якого вчені та інженери зараз відпрацьовують технології, необхідні для підтримки лазерного "трикутника".

Сьогодні ЄКА опублікувала звіт експертної комісії, яку керівництво Європейського космічного агентства попросило оцінити те, наскільки доцільно створення подібної обсерваторії, вартість якої, з дуже великою часткою ймовірності, перевищить мільярд євро, з огляду на те, що гравітаційні хвилі вже були виявлені на наземному детекторі LIGO.

Як наголошується в звіті, відкриття гравітаційних хвиль не знизило, а навпаки, підвищило важливість побудови LISA, адже відкриття на LIGO підтвердило можливість виявлення таких коливань простору-часу, а також відкрило для астрономів фактично нову і недосліджену "гравітаційну Всесвіту".

До цього моменту, як визнають вчені, вони дивилися на цю вартісну ідею ЄКА досить скептично. Успішний запуск LPF і відкриття гравітаційних хвиль змусили їх змінити свою думку.

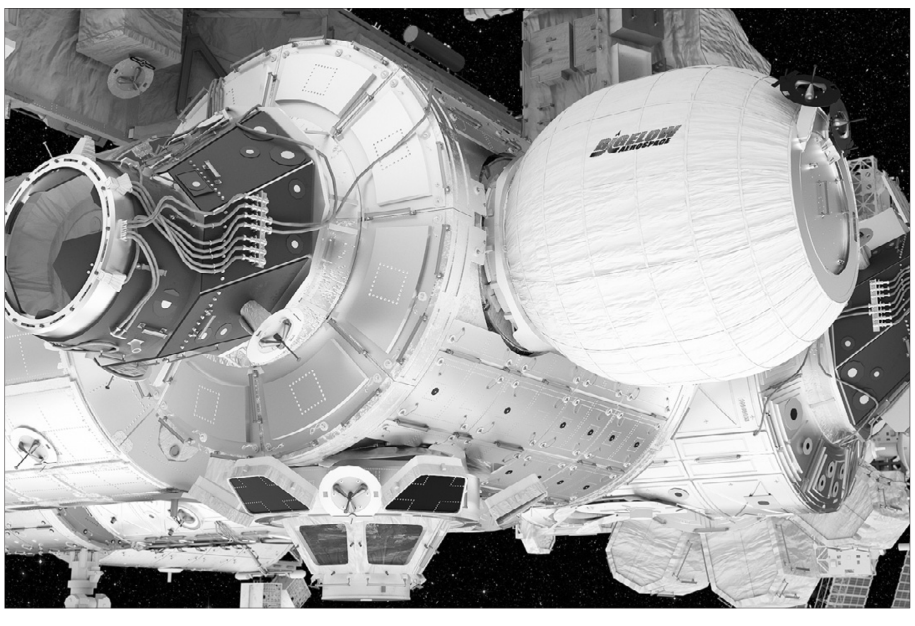
Експерти комісії пропонують ЄКА триматися намічених планів і створювати LISA на базі перевіреної технології, використовуваної в LPF і на LIGO – лазерної інтерферометрії. За словами вчених, інші, ще більш чутливі методики пошуку гравітаційних хвиль, зокрема атомна інтерферометрія, поки ще не досягли досить високого рівня розвитку для того, щоб застосовувати їх в такому масштабному проекті, як LISA.

Ця технологія вже досить добре відпрацьована на Землі і вже показує результати в космосі на борту LPF, тому експерти ЄКА вважають за можливе перенести запуск LISA з 2034 на 2029 рік. Але це, щоправда, буде залежати від фінансових можливостей ЄКА і партнерів по місії. Як вже зазначалося в лютому 2016 року, до проекту LISA може приєднатися і КНР. Крім того, як пишуть вчені, може долучитися японська JAXA, а НАСА розширити свою участь у створенні гравітелескопа.

Надувний модуль BEAM пристиковано до МКС

Оператори Центру управління польотами в американському Г'юстоні завершили стикування надувного модуля BEAM (Bigelow Expandable Activity Module) до Міжнародної космічної станції, повідомляє NASA.

Надувати модуль до його повного об'єму в 16 кубометрів і діаметра 3,2 метра будуть орієнтовно до 25-26 травня. Після цього його зможуть іноді відвідувати космонавти, перший візит запланований на початок червня.

На орбіті модуль перевірять на надійність, він залишиться пристикованим протягом двох років. Зараз в ньому ніхто не буде жити, але в майбутньому на орбіті можуть побудувати для космічних туристів цілі готелі, складені з таких модулів.

Використовувати надувні житлові модулі, теоретично, можуть і на МКС. Їх головна перевага перед звичайними – менша вага і обсяг в здутому стані, тобто їх набагато простіше і дешевше вивести на орбіту.

Компанія Bigelow Aerospace за контрактом з НАСА отримала фінансування $17,4 млн., і зараз розробляє модуль наступного покоління B330. Його повинні вивести на орбіту в 2020 році ракетою United Launch Alliance. Він буде або пристикований до МКС, або розміщений в автономній позиції.

B330 – набагато більший модуль об'ємом 330 кубометрів, здатний прийняти до шести космонавтів на тривалий час. Його екіпірують також для проведення лабораторних досліджень. B330 проектують таким чином, що кілька таких модулів з'єднувалися між собою.

В Японії створюють систему супутникового зв'язку на випадок стихійних лих

Уряд Японії прийняв рішення створити нове угруповання супутників, яке забезпечить нормальний зв'язок в країні в разі знищення наземних ліній і станцій в результаті потужних стихійних лих. Один з апаратів цієї серії вже діє на орбіті, два інших будуть запущені в 2017 році і ще три – до 2023 року.

Створення нового космічного угруповання, яка отримало назву "Мітібікі" ("Провідник"), покликане запобігти повторенню ситуації у березні 2011 року. Тоді в результаті потужного землетрусу і цунамі на північному сході головного японського острова Хонсю були виведені з ладу 29 тис. станцій стільникового зв'язку та близько 1,9 млн наземних телефонних ліній. Це істотно ускладнило рятувальні роботи і оцінку збитків.

Нові супутники повинні забезпечити надійне космічне позиціонування і бути станціями зв'язку. Вони дозволять мобільним телефонам функціонувати навіть в зонах суцільних руйнувань. Система дозволить передавати попередження і іншу потрібну інформацію людям у віддалених районах. У тестовому режимі система повинна запрацювати в 2018 році.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

25 квітня – 1 травня

25 квітня 1996 р. *відбувся перший політ навчально-тренувального літака Як-130.*

26 квітня 1981 р. *на озброєння ВМФ СРСР прийнятий корабельний протичовновий вертоліт Ка-27.*

27 квітня 1911 р. *засновано ДП "Одеський авіаційний завод". Генеральний директор – В.В.Юхачов.*

28 квітня 1956 р. *почалися льотні випробування першого радянського надзвукового розвідника Як-27Р.*

29 квітня 1981 р. *відбувся перший політ літака-носія ВМ-Т "Атлант" ОКБ ім. М.В.Мясіщева.*

29 квітня 1981 р. *перший політ здійснив винищувач МіГ-29УБ.*

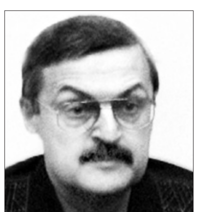
30 квітня 1987 р. *екіпаж В.Ткаченко встановив світовий рекорд вантажопідйомності (15256 кг) і висоти на Ан-74 з ТРДД Д-36.*

1 травня 1926 р. *авіакомпанія "Deutsche Luft Hansa" виконала перший у світі нічний регулярний пасажирський рейс Берлін – Кенігсберг на літаку Junkers G-24.*

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

18 квітня 1982 р. *народився директор Департаменту державної власності Міністерства оборони України К.О.Клименко.*

18 квітня 1957 р. *народився начальник Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України Л.С.Голопатюк.*

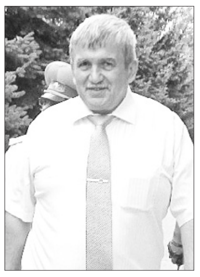
19 квітня 1950 р. *народився начальник Національного університету оборони України ім. Івана Черняховського В.М.Телелим.*

19 квітня 1961 р. *народився заступник начальника військ зв'язку Збройних Сил України Головного управління зв'язку та інформаційних систем Генерального штабу Збройних Сил Ю.А.Плуговий.*

20 квітня 1962 р. *народилася директор Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України М.В.Бариніна.*

20 квітня 1969 р. *народився начальник служби охорони праці Командування Повітряних Сил Збройних Сил України В.П.Яремчук.*

22 квітня 1958 р. *народився директор ДП "Луцький ремонтний завод "Мотор" С.В.Чубинський.*

22 квітня 1983 р. *народився командир військової частини А1580 В.В.Довгаль.*

24 квітня 1965 р. *народився директор ДП "Львівський радіоремонтний завод" О.О.Заїка.*

25 квітня 1962 р. *народився командувач Сил спеціальних операцій ЗС України І.В.Луньов.*

27 квітня 1961 р. *народився начальник розвідувального управління – заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил ЗС України з розвідки М.М.Степаненков.*

28 квітня 1974 р. *народився начальник штабу – перший заступник командувача Високомобільних десантних військ ЗС України А.Т.Ковальчук.*

Команданте д'Аннунціо та авіація Країни краси

Ось уже два роки поспіль колишні "брати" з країни, що межує з Україною на сході, закидають українцям дикі й неадекватні звинувачення, як тільки нас не називаючи – фашистами, карателями, хунтою, бандерівцями тощо. Фантазії зазомбованих кремлівським агітпропом російських обивателів, здається, немає меж. Але у своїй спотвореній пропагандистською машиною уяві на тлі недостатньої освіченості вони навіть не завжди розуміють, про що говорять. До прикладу – фашизм, який асоціюється в "русском мире" з Адольфом Гітлером та – о, нездари – зі Степаном Бандерою. Натомість будь-яка письменна людина знає, що батьком фашизму вважається Беніто Муссоліні, а нацизм і тим паче націоналізм – поняття зовсім іншого ґатунку. Та чи всі ми знаємо основоположників цієї течії, тих, хто називав себе фашистом ще до того, як ця ідеологія була визнана коричневою чумою? Пропонуємо нашим читачам розповідь про незвичайну людину – одного з перших фашистів, який, втім, не вирізнявся ані людиноненависницькою позицією, ані злочинами проти людства, був відомим поетом, драматургом та... льотчиком. Отже, знайомтеся: Габріеле д'Аннунціо – романтичний керманич створеної ним же Країни краси.

Справжнє прізвище італійського поета й драматурга, політичного діяча націоналістичного й профашистського напрямку Габріеле д'Аннунціо – Рапаньєтта. Він народився 12 березня 1863 року у Пескарі, провінція Абруццо.

Його дитинство й становлення як громадянина припало на період об'єднання Італії в єдину державу після століть існування окремих італійських князівств, в добу панування італійського націоналізму й зародження фашизму, що від самого початку базувався на теорії міфічної величі Італії. Тож не дивно, що молодий митець і патріот у ті роки захопився всіма цими ідеями та поринув у суспільне та політичне життя своєї батьківщини.

Вже наприкінці XIX століття він був найвідомішим італійським літератором Італії. Перша збірка д'Аннунціо на території Російської імперії була надрукована у Києві в 1893 році. На той час він мав уже просто шалену популярність і як письменник, і як драматург.

З роками митець все більше занурювався у політику. Та розпочалася Перша світова війна, і вже немолодий, 52-річний, поет не зміг всидіти вдома – він відправився на війну, ставши найстарішим лейтенантом в Італії.

Спочатку він пішов служити на італійський флот, брав участь у торпедуванні ворожих суден. Та, мріючи про небо, невдовзі д'Аннунціо опанував аероплан і почав літати – спочатку як спостерігач, а згодом уже як льотчик. І сталося те, що мало статися: слава д'Аннунціо-поета бігла попереду нього, створюючи славу вже д'Аннунціо-пілота. Про відвагу немолодого митця дізналася вся Європа, а розлючене австрійське командування призначило величезну премію за його голову. Та попри все Габріеле продовжував виконувати бойові вильоти, доки у січні 1916 року не отримав травму після невдалої посадки – він вдарився бровою об приклад кулеметі, після чого різко погіршився зір. Лікарі забороняли льотчику літати, та він ігнорував заборони й продовжував виконувати польоти. Минув місяць, і пілот майже осліп на одне око…

Після тривалого лікування д'Аннунціо певний час воював у піхоті, але з часом все ж повернувся в авіацію. Зранку 8 серпня 1918 року на мешканців Відня з неба посипалися триколірні листівки, прикрасивши всю австрійську столицю. У них було написано: "Віденці! Оцініть італійське благородство. Ми могли би скинути на вас тонни бомб, натомість надсилаємо з небес наш триколірний привіт!" Загалом 400 тисяч листівок із текстом, власноруч написаним д'Аннунціо, скинула на Відень його ескадрилья, подолавши 1200 кілометрів. Ця акція залишилася в історії як "політ над Віднем" і прославила Габріеле д'Аннунціо навіть у стані противника. Це було гідне завершення льотної кар'єри!

Після завершення війни відставний майор (за іншими даними, – підполковник) д'Аннунціо не зміг сидіти, склавши руки – його невгамовний характер шукав нові авантюри. І ось він стає одним із лідерів італійського націоналістичного руху, пов'язаного з фашистськими організаціями. По суті – став одним із перших фашистів ще тоді, коли фашизм не став тим, чим ми звикли вважати його. Починаючи з 1919 року, д'Аннунціо підтримував Муссоліні.

Того ж року він організував і очолив кампанію з приєднання до Італії югославського міста Рієка (італійці називали його Фіуме) – портового міста тодішньої держави словенців, сербів і хорватів. 11 вересня 1919 року на чолі колони штурмовиків "ардиті" на бронеавтомобілях і вантажівках він вирушив на Фіуме, приєднуючи на своєму шляху до свого "війська" усіх бажаючих: від місцевих мешканців та біженців до цілого експедиційного корпусу італійської армії. 12 вересня д'Аннунціо без бою захопив Фіуме, встановивши там свою владу.

Маючи на меті перетворити Фіуме на "Terra orientale gia Italiana" ("Східні землі вже італійські"), 56-річний диктатор оголосив себе команданте (від посади "commandant" у бурських партизанів-командос), а місто – республікою під назвою "Країна краси". У нашому сучасному розумінні д'Аннунціо був ким завгодно, але не фашистом. Та, так чи інакше, позиціонував він себе саме як італійський націоналіст і фашист. Саме йому належить відомий усім фашистський стиль – емоційні виступи вождя з балкону, чорні сорочки, римський салют тощо. Та поет залишався поетом, романтиком. Конституцію республіки він написав особисто… у віршах! У Країні Краси була введена обов'язкова музична освіта – отримати громадянство без неї було неможливо.

Але ж республіці за щось потрібно було існувати. І ось д'Аннунціо наказав військовим суднам зайнятися піратством на Адріатиці, а його авіація почала здійснювати нальоти на села й містечка у сусідніх державах, займаючись крадіжкою худоби – її льотчики Країни краси банально прив'язували до своїх аеропланів! Та все одно продовольства в республіці не вистачало, й тоді було прийнято рішення про роздачу на вулицях замість хліба… кокаїну! Одним словом, життя в унікальний самопроголошеній республіці вирувало!

Все закінчилося у грудні 1920 року. У зв'язку з рішучою вимогою Антанти італійський уряд змусив д'Аннунціо та його загін залишити Рієку.

Повернувшись до Італії, митець і авантюрист у 1924 році отримав від Беніто Муссоліні титул князя, а незадовго до своєї смерті, у 1937 році, очолив Королівську академію наук Італії. Поки, до початку Другої світової війни, до якої д'Аннунціо й не дожив, фашизм не заплямував себе кров'ю й безчинствами, Габріеле д'Аннунціо підтримував режим Муссоліні, в тому числі – його колоніальні наміри й загарбання в Абіссінії (тепер Ефіопія). Але, у той самий час, одразу ж після повернення з Країни краси, в 1921-22 роках він робив спроби створити власний центр політичної сили, який би конкурував із фашистським.

Помер Габріеле д'Аннунціо 1 березня 1938 року від ускладнень інсульту у власній садибі Віттореале на озері Гарда (Ломбардія). Політичний режим Муссоліні влаштував йому величне поховання. Так завершилася історія поета і драматурга, романтика і авантюриста, моряка, піхотинця і льотчика, фашиста, котрий, втім, не заплямував себе злочинами проти людства. Варто зазначити, що сучасні російські фашисти й націоналісти крайнього толку у наші дні все частіше звертаються до образу Габріеле д'Аннунціо, намагаючись приховати свої прагнення панування "русского мира" його ідеями. Та всі ми прекрасно розуміємо: як кораблик назвеш – так він і попливе. Якщо у діяльності д'Аннунціо насправді не було нічого антилюдського, то вже після його смерті фашизм разом із своїм братом-близнюком нацизмом заплямували себе навіки. І, як би сучасні фашисти не маскувалися під патріотів і націоналістів, суті це не міняє.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

Спортсмени ЦСК Збройних Сил України традиційно демонструють високі результати на світових змаганнях

Українські спортсмени Ілля Кваша та Олександр Горшковозов завоювали дві медалі на етапі світової серії зі стрибків у воду в канадському Віндзорі.

Солдат ЦСК ЗС України Ілля Кваша став бронзовим призером на триметровому трампліні з результатом 503,35 бала.

Також на триметровому трампліні у синхронних стрибках Ілля Кваша та Олександр Горшковозов завоювали ”срібло”. Спортсмени показали результат 426,42 бала.

А шабліст старший солдат служби за контрактом Андрій Ягодка виграв Європейський зональний відбір у Празі й тим самим здобув ліцензію на Олімпійські ігри у Ріо-де-Жанейро.

Олена Костевич та Олег Омельчук – переможці етапу Кубка світу зі стрільби

У Ріо-де-Жанейро (Бразилія) триває другий етап Кубка світу з кульової та стендової стрільби. Змагання проходять на олімпійському стрільбищі і носять статус тестового олімпійського турніру.

Олімпійська чемпіонка Афін-2004, дворазовий бронзовий призер Ігор у Лондоні-2012 українка Олена Костевич перемогла у стрільбі з пневматичного пістолета з дистанції 10 м з результатом 201,7 очка. Українка на 4 очки випередила болгарку Антуанету Бонев, яка стала срібним призером. Бронзу виграла Шун Сі Тео з Сінгапуру (178).

У чоловіків переможцем другого етапу Кубка світу з кульової та стендової стрільби став українець Олег Омельчук. Неодноразовий переможець чемпіонатів світу і Європи Омельчук із Рівного завоював “золото” у стрільбі з малокаліберного пістолета з дистанції 50 метрів, випередивши у фіналі Чжон Го Чжина із Республіки Корея і китайця Ван Чжівея. Про це повідомляє Укрінформ.

Відзначимо, що у фіналі стрільби з пневматичного пістолета з дистанції 10 метрів Омельчук зупинився за крок від п’єдесталу, посівши 4-те місце слідом за іспанцем Пабло Каррерою, Даміром Мікечем із Сербії та словаком Джураном Тужинським.

Передолімпійський етап Кубка світу закінчиться 24 квітня.

Україна – у трійці найсильніших країн континенту

З 10 по 16 квітня у місті Фьорде (Норвегія) відбувся чемпіонат Європи з важкої атлетики 2016, на якому українські спортсмени вибороли 11 медалей (6 золотих, 3 срібних та 2 бронзових).

У підсумку українська команда посіла третє місце серед більш ніж 40 країн світу за кількістю медалей на турнірі. Перше місце дісталося збірній Вірменії, друге – Туреччині.

Жіночна збірна посіла друге місце на чемпіонаті Європи як

за кількістю медалей, так і за кількістю очок, які набрали спортсменки команди за свої виступи.

Чемпіонкою Європи стала Ірина Деха. В жіночій ваговій категорії до 75 кг 19-річна важкоатлетка із Харківської області виборола три ”золотих” медалі. Ірина успішно виконала всі шість підходів у двох вправах. У ривку спортсменка здолала 115 кг, у поштовху показала результат у 135 кг. За підсумками двох вправ у Ірини Дехи – 250 кг.

Віце-чемпіонками стали Юлія Паратова (до 53 кг) та Вероніка Івасюк (до 58 кг), які принесли команді “мале” срібло, а Яна Дяченко (до 48 кг) – “малу” бронзу.

Чоловіча збірна брала участь в цьогорічних змаганнях у скороченому складі. Команда посіла сьоме місце континентальної першості за кількістю медалей та п’ятнадцяте – за кількістю очок.

Поповнив скарбничку збірної України Олександр Пелешенко (до 85 кг). Загалом 22-річний спортсмен приніс Україні три медалі: ”мале” ”срібло” в ривку з результатом 168 кг, ”мале” ”золото” у поштовху, підкоривши 204 кг, і ”золото” в сумі з результатом 372 кг. Його колега по команді Ігор Шимечко (понад 105 кг) приніс чоловічій збірній “малу” бронзу в ривку.

Граймо і перемагаймо разом!

Футбол завжди об’єднував людей, згуртовував колективи, надихав і змушував радіти.

Нещодавно в селищі Лютіж Вишгородського району відбулося відкриття футбольного сезону ”весна-літо 2016” серед учасників АТО Києва та Київської області. На сьогодні Футбольна ліга учасників АТО складається з 10 команд. У ній представлені військові підрозділи, які брали участь в бойових діях на Донбасі, а також члени волонтерських організацій, що активно сприяли українським воякам.

Голова правління громадської спілки “Всеукраїнське об’єднання учасників АТО ”Українці-разом!” Руслан Руденко розповів, що ідея про створення подібного чемпіонату ”парила в повітрі” вже давно. Але раніше, через більш активні бойові дії на сході, було не до футболу. Лише зараз задум вдалося втілити в реальність.

– Як свідчить досвід, спорт, зокрема футбол, – дуже важливий засіб реабілітації учасників бойових дій, – говорить він. – Це підтвердило змагання і цього разу. Військовослужбовці отримали можливість відпочити, у грі стати тими, ким були до збройного конфлікту. Впевнений, що склади команд в майбутньому будуть оновлюватися. Хтось із футболістів буде їхати в зону АТО, хтось – повертатися звідти. Таким чином відбуватиметься ротація гравців.

Чемпіонат розпочався із хвилини мовчання у пам’ять про загиблих героїв АТО. Під звуки Державного Гімну України капітани усіх команд підняли Державний Прапор України.

Стартові поєдинки видалися напрочуд видовищними та амбіційними, адже команди-учасниці показали на полі неабияку футбольну майстерність та прагнення до перемоги. Особливо запеклою відзначився матч між футбольними командами ”Легенда” та ”Батальйон Кульчицького”.

Підтримка команд теж не підкачала. Трибуни шаленіли позитивними емоціями глядачів, як на справжньому Мундіалі. Особливо запам’яталася у багатьох гра нападаючого команди ”Легенда” з позивним ”Шуба”, який став автором переможного м’яча.

– Будь-який спорт, а надто командний, допомагає бійцям, які пройшли війну, швидше адаптуватися у суспільстві та повернутися до мирного життя. Виграє, звичайно, сильніша команда, але сьогодні все-таки перемогла дружба, – говорить один із захисників Луганського аеропорту капітан Роман Сізіневський.

– На полі бою на Донеччині різні команди цього турніру пліч-о-пліч виконували бойові завдання, захищаючи нашу державу. Сьогодні, захищаючи честь свого підрозділу, ми розділилися по різні сторони футбольного поля. Ми не тільки воюємо, а й відпочиваємо, граємо у футбол. Впевнений, на скільки фізично буде готовий військовослужбовець, на стільки він ефективно і якісно зможе виконувати бойові завдання, – відзначив капітан ФК ”Легенда” підполковник Іван Григор’єв.

Організатори нинішніх змагань вважають, що Футбольна ліга учасників АТО – це тільки перша спроба перед більш масовими змаганнями. У наступному сезоні очікується розширення складу учасників. Вони закликають всіх патріотів України, які захищали честь нашої країни на сході, створювати свої команди і приєднуватися до Футбольної ліги учасників АТО.

Іван Слободянюк.
Фото Олександр Гаращук.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105
тел: 067-587-02-96, факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор **М. ПОПЛАВСЬКИЙ**
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 8450 Зам. № 162215.
Перший редактор Сергій Свенцицький

"Голос країни" в кілометрі від лінії розмежування

Антон Копитін, переможець одного із головних вокальних шоу країни, вирвав у своєму зірковому графіку кілька годин і прибув на лінію фронта, в село Гранітне. Для чоловіка ці місця – не просто лінія фронту, а рідна земля. Народився він у Волновасі, шість років жив у Маріуполі, потім довгий час проживав у Донецьку.

Коли ми зайшли до залу, Антон співав "Два кольори". Сльози були на очах у всіх – капеланів, військовослужбовців, жителів Гранітного… Співак впевнений, що повинен бути транслятором того, що життя продовжується. Доля Антона круто змінилась два роки тому. З дружиною, трирічним сином, двомісячною донечкою і собакою, під обстрілами, через блокпости терористів, чоловік виїхав до Києва. Він вірив, що за кілька тижнів, максимум місяць повернеться до українського Донецька, та довелось затриматись…

– В Донецьку у мене було все – затишний будинок, музичний колектив, концертна програма… Пам'ятаю, як з кожним днем ситуація в Донецьку загострювалася – в небі літали винищувачі, по місту їздила військова техніка, наростала паніка і тривога. Ми взяли з собою лише найнеобхідніше, були впевнені, що просто перечекаємо у родичів деякий час. Довгий час я не міг знайти роботу музикантом. Доводилось сантехніку ремонтувати, бетон мішати на будівництві. Думав навіть, що на музиці доведеться поставити хрест. Кожного вечора, засинаючи, мріяв про те, що зранку прокинусь – і все буде на своїх місцях: ми вдома, там мирно і красиво. І я розповім про свій нічний жах – страшну війну… Але, на жаль, це не сон, а трагічна реальність.

Антон розповідає, що продовжує спілкуватись з деякими знайомими, які залишились в Донецьку.

– З жителями Донецька намагаємося не обговорювати політичні позиції. Це негласне правило склалось ще два роки тому, тоді траплялось, що родичі вбивали один одного через різні політичні погляди. У знайомих дорослий син зарізав батька під час сварки на тему політики. Син підтримував Росію, а батько виступав за Україну. Якщо не помиляюсь, про цей випадок навіть в новинах писали. Багато з тих, хто ходив на референдум і активно підтримував лозунги "ДНР", насправді змінили свою позицію і виїхали в Україну. Багато з тих, хто виїхав в Росію, розчаруватись і теж повернулись в Україну. Всі дуже втомились і хочуть миру.

Зараз Антона знають не лише на Донбасі, а по всій країні. Він став "Голосом країни 2015", отримав у подарунок квартиру в столиці, виступає на одній сцені з зірками української естради і виховує вже трьох діток... Життєві ситуації молодого виконавця не зламали. Історія Антона дає надію

для мільйонів українських переселенців, яким сьогодні непросто.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

Крила України

Шановні читачі!
Відтепер архів газети "Крила України" доступний для скачування у форматі PDF за наступним посиланням:
http: www.ex.ua/100106630
або на сторінці у соцмережі Facebook: krula.com.ua

ПЕРЕДПЛАТА

Видання можна передплатити у відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2016 рік передплатний
індекс – 22242 на сторінці 45

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2016 рік:
144 грн 06 коп. – на 6 міс.   71 грн 16 коп. – на 3 міс.   23 грн 72 коп. – на 1 міс.

ПЕРЕДПЛАТА

